Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Love og Bestemmelser for Hæren.

Udgivet af Krigsministeriet.

8de Hefte.

Indfødsret. Udmærkelsestegn m. v.

~~Foreningsemblemer~~. Grænsegendarmerikorpset.

Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien.

Adgang til civile Embeder og Bestillinger.

Kjøbenhavn.

Centraltrykkeriet.

1909.

Disse Bestemmelser vedrørende Indfødsret, Udmærkelsestegn m. v., ~~Foreningsemblemer~~, Grænsegendarmerikorpset, Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien, samt Adgang til civile Embeder og Bestillinger skal bringes til Anvendelse fra den $^{15}/_{8}$ 1909.

Ved Udarbejdelsen er af Love, Forordninger o. l. medtaget, hvad der antages at have Gyldighed samt Betydning for Hæren paa de paagældende Omraader. Samtlige af Krigsministeriet tidligere givne Bestemmelser angaaende de tilsvarende Forhold sættes fra nævnte Dag ud af Kraft.

Krigsministeriet, den $^{30}/_{6}$ *1909.*

N. Neergaard.

Indhold.

Side

Indfødsret.

Indfødsrettens Erhvervelse og Fortabelse. Løsning af det statsborgerlige Forhold til Danmark 9
Særlige Bestemmelser for Hæren 21

Udmærkelsestegn m. v.

Dannebrogsordenen 25
Fortjenstmedaillen 28
Medaillen for ædel Daad 29
Medaillen for Druknedes Redning 29
Christian IX's Mindetegn 31
Kong Christian IX's Erindringsmedaille 31
Guldbryllupserindringstegnet 31
Erindringsmedaillerne for Krigene 1848—50 og 1864 ... 32
Hæderstegn for 8 og 16 Aars Tjeneste 33
~~Distinktion for Flid og Dygtighed som Lærer ved Mandskabets Uddannelse~~ 38
~~Udmærkelsestegn for Skydelærere, Gymnastiklærere og Beridere~~ 40
Udmærkelsestegn for flinke menige 41
Fremmede Ordener og Hæderstegn 43
~~Bestemmelser for Bæring af Ordener m. m.~~ ..... ~~43~~
Forbrydelse af Udmærkelsestegn 44

~~*Foreningsemblemer*~~ 49
Grænsegendarmerikorpset 53
Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien 61
Adgang til civile Embeder og Bestillinger.

Faste Officerer 71
Værnepligtige Officerer o. l. samt Korporaler 72
Faste Underofficerer 78
Underkorporaler og menige 90
Pensionsbestemmelser 90

Indfødsret.

Indfødsrettens Erhvervelse og Fortabelse. Løsning af det statsborgerlige Forhold til Danmark.

1. *Indføds-Retten, hvorefter Adgang til Embeder i Hans Majestæts Riger og Lande forbeholdes alene de indfødte Undersaatter, og dem, som derved lige agtes.* Kgl. Forordning af $^{15}/_{1}$ 1776.

— — — — — — — — — — — — — —

1. Det skal fra denne Lovs Dag af agtes som en nødvendig Egenskab til at faa i Vore Riger og Lande Embeder og Tjenester, af hvad Navn nævnes kan, være sig ved Hoffet, eller i den gejstlige, civile og militære Stand, at Personen er født i Vore Stater, eller af saadanne indfødte Undersaatter, som paa Rejser eller for Vor Tjenestes Skyld kunde være ude af Landet. Til den Ende skal alle vore Collegier eller hvo til Os Forestilling gør om Embeders eller Tjenesters Besættelse, ligesom og alle andre, der har Ret til at udnævne til nogen Tjeneste i Staten, under Vor Unaade nøje agte paa, ikke at foreslaa andre end Danske, — — — — eller hvem derved lige agtes, og i alle Beskikkelser, Breve og Bestallinger skal udtrykkeligen indføres, at Personen har de Egenskaber, som efter denne Vor uforanderlige Anordning er fastsatte.

— — — — — — — — — — — — — —

9. Alle de fremmede, som ikke efter foranstaaende 2den, 3die, 4de og 5te Artikel kan eller skal anses lige ved indfødte berettigede til Forfremmelse og Embeder, har dog lige med dem fuld Frihed til at bo og nære sig i Vore Riger og Lande paa alle de Maader, som Vore Love og Forordninger det tillader, og hidtil tilladt har, og der at nyde al den Skyts og Agtelse, som enhver af en kristelig og mild Regering kan efter sin Stand vente, ligesom og deres her fødte Børn, naar de her i Staten forbliver, tilhobe skal agtes og anses fuldkommen for indfødte. Ogsaa udelukker ikke denne Vor Anordning nogen i sit Laug eller Amt fra at blive i sin Orden Laugets Oldermand, Forstander eller andet saadant.

— — — — — — — — — — — — — —

2. *Plakat af* $^{15}/_{2}$ *1776 angaaende hvad de, som søger Betjeninger, eller derpaa udgiver Bestallinger, har at iagttage i Henseende til Indføds-Retten* $^{15}/_{1}$ *1776* (for at faa sammes § 1 iværksat).

Alle de, som herefter hos Kongen selv enten umiddelbart eller igennem noget Collegium søger Befordring til Embede, skal i deres Memorialer anføre enten, som indfødte, deres Fødsels Sted eller, som naturaliserede, deres Naturalisations-Brevs Datum; saa skal og alle de, som har Ret til at beskikke nogen til noget Embede eller Tjeneste i de Kgl. Stater, være sig gejstlig eller verdslig, i deres derom udstedende Breve og Bestallinger udtrykkelig indføre, at den af dem beskikkede Person har de Egenskaber, som i Indføds-Retten er fastsatte.

3. *Danmarks Riges gennemsete Grundlov af* $^{5}/_{6}$ *1849.*

§ 17. — — — — Ingen kan beskikkes til Embedsmand, som ikke har Indfødsret. — — — —

§ 51. Ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov.

— — — — — —

4. *Lov af* $^{25}/_{3}$ *1871, indeholdende Tillæg til Indfødsretsloven af* $^{15}/_{1}$ *1776.*

§ 1.

Danske indfødte, som er Statsborgere i et fremmed Land, kan ikke udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder, ligesom de ej heller er undergivne de af Indfødsret flydende Forpligtelser.

De indtræder i Udøvelsen af alle af Indfødsret flydende Rettigheder og maa bære alle af Indfødsret flydende Forpligtelser, naar de tager fast Bopæl her i Landet og lader sig løse fra det undersaatlige Forhold til paagældende fremmede Lande eller, hvor saadant efter disses Love ikke er muligt, afgiver en Erklæring til Indenrigsministeren om, at de frasiger sig alle af dette Forhold flydende Rettigheder.

Hvis deres Ophold her i Landet udstrækker sig til to Aar eller derover, anses de uden videre Bevis at være udtraadte af det undersaatlige Forhold til paagældende fremmede Lande; dog skal Regeringen være bemyndiget til ved Traktater at vedtage herfra afvigende Regler paa Betingelse af Gensidighed.

§ 2.

Denne Lov gælder ikke for de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af $^{30}/_{10}$ 1864 Art. XIX er forbeholdt Indfødsret.

5. *Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret* (af $^{19}/_{3}$ 1898, saaledes som den er ændret i Henhold til Lov af $^{23}/_{3}$ 1908).

§ 1.

Ifølge Fødsel erhverves dansk Indfødsret af ægte Barn, hvis Fader har dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

§ 2.

Personer, der ikke ifølge Fødsel har erhvervet Indfødsret, men dog er fødte her i Riget, erhverver Ind-

fødsret, naar de efter Fødselen vedblivende har haft deres Hjemsted her indtil deres fyldte 19 Aar, medmindre vedkommende i Løbet af det sidste Aar for Overøvrigheden (i København Magistraten) har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret samt derhos ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Saadan Erklæring skal dog ikke med Virkning kunne afgives af den, der er Barn af en Udlænding, som selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende.

Den af en Mand i Medfør af nærværende Paragraf erhvervede Indfødsret tilkommer ogsaa hans Hustru og ægte Børn.

§ 3.

Den fremmede Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Ægteskabet saadan Ret.

Har Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, erhverver ogsaa disse Børn, for saa vidt de er umyndige (under 18 Aar), dansk Indfødsret.

§ 4.

Dansk Indfødsret kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henhold til Grundloven $^{28}/_{7}$ 1866 § 51.

Naturalisation af en Mand omfatter hans Hustru og umyndige ægte Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes.

§ 5.

Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mands Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, saafremt de ikke forbliver her i Riget, dansk Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem.

Den, som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan

ved kongelig Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist skal være bleven Statsborger i et andet Land.

§ 6.

Dansk Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har dansk Indfødsret.

Har Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, taber Børnene ligeledes dansk Indfødsret, for saa vidt de er umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaar Ægteskab. Er de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevarer de deres danske Indfødsret.

§ 7.

Uægte Barn, hvis Moder har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

I de Tilfælde, hvor ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov ægte Barn følger Faderen, retter det uægte Barns statsborgerlige Stilling sig efter Moderens.

Forandres Moderens statsborgerlige Stilling som Følge af Ægteskab med en anden end Børnenes Fader, sker derved ikke nogen Forandring med Hensyn til Børnenes Indfødsret.

§ 8.

Børn, som findes her i Riget, uden at deres statsborgerlige Stilling kendes, anses, indtil andet oplyses, som havende dansk Indfødsret.

§ 9.

Lovens § 1 og § 7, 1ste Stykke, faar Anvendelse ogsaa paa Personer, der er fødte før Lovens Ikrafttræden [1]), for saa vidt Fødselen er foregaaet i et Land,

[1]) Den $^{7}/_{4}$ 1898.

hvor danske Undersaatter ikke er undergivne vedkommende Lands Jurisdiktion.

Lovens § 2 faar Anvendelse ogsaa paa Personer, som er fødte forinden Lovens Ikrafttræden, men da endnu ikke har opnaaet Indfødsret efter Forordning $^{15}/_{1}$ 1776 § 9. De Kvinder faar Indfødsret, som ved Lovens Ikrafttræden lever i Ægteskab med Mænd, der har dansk Indfødsret.

I øvrigt kommer Lovens Bestemmelser kun til Anvendelse, saafremt det Forhold, der begrunder Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, ligger efter Lovens Ikrafttræden.

§ 10.

Denne Lov gør ingen Forandring i Henseende til den Retsstilling, der efter hidtil gældende Regler tilkommer ikke-indfødte som Følge af, at de har taget Bopæl her i Landet eller har haft fast Ophold her en vis Tid.

§ 11.

Denne Lov gælder ligesom de ældre Bestemmelser om Indfødsret, i hvis Sted den træder, for alle Dele af den danske Stat.

Den gælder ikke for de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af $^{30}/_{10}$ 1864 Art. XIX er forbeholdt Indfødsret.

6. *Indenrigsministeriet til Udenrigsministeriet.* $^{23}/_{12}$ *1898.*

I Gensvar paa Udenrigsministeriets Skrivelse af $^{20}/_{6}$ d. A. betræffende Forstaaelsen af forskellige Bestemmelser i Lov Nr. 42 af $^{19}/_{3}$ d. A. om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret skal man tjenstligst fremsætte følgende Bemærkninger:

Bestemmelserne i §§ 1 og 9[1]), hvorefter et i Ud-

[1]) Nu § 7.

5 a. *Lov vedrørende Erhvervelse af Indfødsret* (af $^{27}/_{11}$ 1916):

Personer, som ved nærværende Lovs Ikrafttræden ikke er Statsborgere i nogen Stat, erholder dansk Indfødsret, saafremt de vilde have saadan Ret, hvis Reglerne i Lov Nr. 42 af $^{19}/_{3}$ 1898, §§ 1, 3 og 9, jfr. Bekendtgørelse Nr. 59 af $^{23}/_{3}$ 1908, §§ 1, 3 og 7, havde været gældende ogsaa før den $^{7}/_{4}$ 1898.

Denne Lov træder straks i Kraft.

landet født ægte Barn, hvis Fader har dansk Indfødsret, og et sammesteds født uægte Barn, hvis Moder har dansk Indfødsret, ved Fødselen erhverver dansk Indfødsret, finder — som ogsaa af Udenrigsministeriet udtalt — kun Anvendelse paa Børn, der er fødte efter Lovens Ikrafttræden (jfr. Lovens § 11[1])); Loven, der findes optaget i et den $^{31}/_{3}$ d. A. udgivet Nummer af Lovtidende, er som Følge heraf i Henhold til Reglen i Lov af $^{25}/_{6}$ 1870, § 3, traadt i Kraft den $^{7}/_{4}$ d. A.

Bestemmelsen i § 5, 1' Sætning, at dansk Indfødsret tabes af den, der bliver Statsborger i et fremmed Land, kommer ikke blot til Anvendelse i Tilfælde af, at vedkommende bliver fremmed Statsborger ved egentlig Naturalisation eller, hvad der maa stilles i Klasse dermed, de Tilfælde, hvor en Person kan erhverve fremmed Statsborgerret alene ved Afgivelse af en Erklæring under visse Omstændigheder, men uden den fremmede Stats specielle Samtykke, jfr. f. Eks. nordamerikansk Ret og fransk c. c. art. 9 (Lov 1889), men ogsaa naar fremmed Statsborgerret erhverves ved Embedsansættelse, som f. Eks. efter den nugældende norske Lovs § 2 eller den tyske Lov ($^{1}/_{6}$ 1870, § 9).

Man skal derhos henlede Opmærksomheden paa det i § 5 brugte Udtryk »bliver Statsborger«, hvorefter Reglen ikke finder Anvendelse paa Erhvervelse af fremmed Statsborgerret ved Fødsel; som Følge heraf bliver et Barn, som fødes af danske Forældre i et fremmed Land, efter hvis Love Fødsel paa Territoriet medfører Statsborgerret — som Tilfældet f. Eks. er paa engelsk-amerikansk Territorium — dog dansk indfødt, og et saadant Barn vil derfor komme til at staa i dobbelt Statsborgerforhold.

— — — — — — — — — — — — — —

Efter Indenrigsministeriets Formening maa de i Lov Nr. 54 af $^{25}/_{3}$ 1871 indeholdte Bestemmelser om Indfødsrettens Genopvaagnen fremdeles komme til An-

[1]) Nu § 9; jfr. dog nu Lovens § 9, 1ste Stykke.

vendelse over for alle danske, der før den $^{7}/_{4}$ d. A. har erhvervet Statsborgerret i et andet Land og som senere maatte vende tilbage hertil.

— — — — — — — — — — — — — —

7. Ved Indenrigsministeriets Foranstaltning er i August 1908 udarbejdet nedenstaaende

Oversigt

over Reglerne for Erhvervelse og Fortabelse af dansk Indfødsret (Statsborgerret).

(Indfødsretten af $^{15}/_{1}$ 1776 samt Lovene Nr. 54 af $^{25}/_{3}$ 1871, Nr. 42 af $^{10}/_{3}$ 1898 og Nr. 57 af $^{23}/_{3}$ 1908.)

Dansk Indfødsret (Statsborgerret) **tilkommer:**

I a. Dem, der er fødte i den danske Stat (Fødsel paa dansk Skib uden for dansk Søterritorium regnes ikke som Fødsel i Danmark) af *indfødte Forældre* (ugift dansk Kvinde). *Indfødsretten 1776 § 1.*

I b. Dem, der er fødte af indfødte Forældre i Lande, hvor danske Undersaatter ikke er undergivne vedkommende Lands Jurisdiktion. *Lov 1908 § 2.*[1])

I c. Dem, der er fødte efter $^{7}/_{4}$ 1898 af indfødte Forældre, uden Hensyn til, om Fødselen er foregaaet i Danmark eller i Udlandet. *Lov 1898 §§ 1 og 9.*[2])

I d. Dem, der før $^{7}/_{4}$ 1898 er fødte i Udlandet af indfødte Forældre, som var ude af Landet paa Rejser eller for den kgl. danske Tjenestes Skyld. *Indfødsretten 1776 § 1.*

II a. *Udlændinges* i den danske Stat den $^{6}/_{4}$ 1880 eller tidligere fødte Børn, naar de er forblevne her fra Fødselen indtil deres 18. Aar. *Indfødsretten 1776 § 9, jfr. Lov 1898 § 11.*[3])

---

[1]) Optaget i foranstaaende Lov som § 9, 1ste Stykke. [2]) I foranstaaende Lov §§ 1 og 7. [3]) I foranstaaende Lov § 9.

II b. Udlændinges i den danske Stat den $^{7}/_{4}$ 1880 eller senere fødte Børn, naar de vedblivende har haft Hjemsted her indtil deres fyldte 19. Aar, medmindre de i Løbet af det sidste Aar til vedkommende danske Myndighed har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret samt derhos godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land; saadan Erklæring kan dog ikke med Virkning afgives af den, der er Barn af en Udlænding, som selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende. Den saaledes erhvervede Indfødsret omfatter tillige den paagældende Mands Hustru og ægte Børn samt paagældende ugifte Kvindes uægte Børn. *Lov 1898 § 2, jfr. § 9, 2. Stykke.*[1])

III. De Personer, der omhandles i ***Fredstraktaten*** i Wien ***af*** $^{30}/_{10}$ ***1864 Artikel XIX,*** i hvilken det blev bestemt, at alle de Personer, som havde Indfødsret den $^{16}/_{11}$ 1864, skulde bevare denne saavel i Kongeriget som i de ved Traktaten afstaaede Hertugdømmer (Slesvig, Holsten, Lauenborg).

IV. Personer, hvem der ved *Lov* er meddelt dansk Indfødsret. Naturalisation af en Mand efter $^{7}/_{4}$ 1898 omfatter hans Hustru og ægte Børn under 18 Aar, saafremt disse ikke i vedkommende Lov er udtrykkelig undtagne; det samme gælder uægte Børn under 18 Aar, naar deres Moder naturaliseres. *Lov 1898 § 4, jfr. § 9, 2. Stykke.*[2])

V a. Fremmed *Kvinde,* som den $^{7}/_{4}$ 1898 levede i Ægteskab med en dansk indfødt (at Ægtefællerne den nævnte Dag levede faktisk adskilte, er uden Betydning, naar de dog ikke var separerede), eller som efter nævnte Dag har indgaaet Ægteskab med en saadan. *Lov 1898 §§ 3 og 11.*[3])

[1]) I foranstaaende Lov § 2, jfr. § 7, 2det Stykke. [2]) I foranstaaende Lov § 4, jfr. § 7, 2det Stykke. [3]) I foranstaaende Lov §§ 3 og 9.

V b. Børn af fremmed Kvinde, som efter $^{7}/_{4}$ 1898 har indgaaet Ægteskab med en dansk indfødt, saafremt Manden er vedkommende Barns Fader, og Barnet ved Ægteskabets Indgaaelse var under 18 Aar. *Lov 1898 § 3.*

Indfødsretten **fortabes**

1) af den, der har erhvervet *Statsborgerret i et andet Land.* — Ved en Mands Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller ægte Børn under 18 Aar, saafremt de ikke forbliver i Danmark, dansk Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem. Det samme gælder uægte Børn under 18 Aar, hvis Moder erhverver fremmed Statsborgerret. *Lov 1871 § 1 og Lov 1898 § 5, jfr. § 9, 2. Stykke.*[1])

2) af den Kvinde, som efter $^{7}/_{4}$ 1898 har indgaaet *Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret.* Har Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, taber Børnene ligeledes dansk Indfødsret, for saa vidt de er under 18 Aar paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaar Ægteskab. *Lov 1898 § 6.*

De nævnte Ophørsgrunde gælder dog ikke for de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af $^{30}/_{10}$ 1864 Artikel XIX er forbeholdt Indfødsret. *Lov 1871 § 2* og *Lov 1898 § 13, 2. Stykke.*[2])

Generhvervelse af Indfødsret.

1. Den, der forinden $^{7}/_{4}$ 1898 er bleven Statsborger i et fremmed Land, generhverver sin danske Indfødsret, naar han tager *fast Bopæl* her i Landet og *lader sig løse* fra det undersaatlige Forhold til paagældende

[1]) I foranstaaende Lov § 5, jfr. § 7, 2det Stykke. [2]) I foranstaaende Lov § 11, 2det Stykke.

fremmede Land *eller,* hvor saadant efter dettes Love ikke er muligt, afgiver en *Erklæring til Indenrigsministeren* om, at han frasiger sig alle af dette Forhold flydende Rettigheder. Hvis hans Ophold i Danmark udstrækker sig til to Aar eller derover, anses han uden videre Bevis at være udtraadt af det undersaatlige Forhold til vedkommende fremmede Land. *Lov 1871 § 1.*

2. Den, der efter $^{7}/_{4}$ 1898 er bleven Statsborger i fremmed Land, kan ikkun genvinde Indfødsret ved *Lov.*

---

8. *Indenrigsministeriets Cirkulære af* $^{28}/_{3}$ *1900.*

Ministeriet skulde herved tjenstligst anmode Kjøbenhavns Magistrat og D'Hrr. Amtmænd om nøje at paase, at de Ansøgninger om Meddelelse af Indfødsret, der med Magistratens eller vedkommende Amtmands Erklæring indsendes hertil, indeholder eller er ledsagede af paalidelige Oplysninger om følgende Punkter:

1) Ansøgerens fulde Navn, samt naar og hvor han er født, godtgjort ved behørig Attest;

2) naar han er indvandret, i hvilke Kommuner her i Landet han har opholdt sig, samt hvorlænge i hver, hvorledes han har ernæret sig, om han under sit Ophold her i Landet har modtaget Hjælp af det offentlige (derunder de fattiges Kasse), hvilken hans Livsstilling er, og hvorledes hans Vandel har været i hele det Tidsrum, i hvilket han har opholdt sig her; — saafremt Skudsmaals- eller Vandrebøger haves, maa disse medfølge Ansøgningen;

3) om han er gift, og i bekræftende Fald til hvilken Nationalitet Ægtefællen hører, samt naar Ægteskabet er indgaaet, hvilket maa godtgøres ved Vielsesattest og Ægtefællens Fødselsattest; endvidere om han samlever med Ægtefællen, og i benægtende Fald hvor denne har Ophold;

4) om han i sit Ægteskab har Børn, hvor gamle disse er, samt om de nyder eller har nydt dansk Opdragelse og Undervisning, hvorom Vidnesbyrd fra vedkommende Skolebestyrer eller andre paalidelige Folk maa vedlægges; for saa vidt Børnene er umyndige, maa deres Fødselsattester medfølge, hvorhos det maa være oplyst, om de samlever med Ansøgeren, og i benægtende Fald hvor de har Ophold;

5) om han er det danske Sprog mægtig; Attest herom er dog ikke nødvendig, naar Ansøgeren er født i Norge eller Sverig;

6) om han er knyttet til Danmark paa nogen særlig Maade, hvorunder udtrykkelig maa angives, om han er i Besiddelse af fast Ejendom eller ikke, samt

7) om den kommunale Bestyrelse paa det Sted, hvor han har fast Ophold paa den Tid, Ansøgningen indgives, *anbefaler* ham til at erholde Indfødsret, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 52 af $^{25}/_{4}$ 1895.[1])

Det bemærkes, at i Følge § 4 i Lov Nr. 42 af $^{19}/_{3}$ 1898 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret omfatter en Mands Naturalisation hans Hustru og umyndige ægte Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes.

Attester, der er afgivne af private i Anledning af Ansøgningen, bør forsynes med Øvrighedens eller en Sognepræsts Bevidnelse af Udstederens Troværdighed.

I Forbindelse hermed anmodes Magistraten og D'Hrr. Amtmænd om, hver for sit Vedkommende paa hensigtsmæssigste Maade at søge bragt til almindelig Kundskab, at Ansøgningerne, der kan skrives paa ustemplet Papir og er at stile til Indenrigsministeriet, i Almindelighed bør være affattede eller i alt Fald underskrevne af Ansøgerne selv, og at de, saa vidt muligt, maa indsendes til Ministeriet inden den $^{15}/_{6}$, samt at de Ansøgninger, der indkommer efter den $^{1}/_{9}$, ikke vil kunne ventes tagne i Betragtning ved Affattelsen af det

[1]) Se nedenfor.

9 a. *Indenrigsministeriets Cirkulære af 18/8 1914.*

Ved de aarlige Love om *Indfødsrets* Meddelelse er Personer, som er født i Tyskland, hidtil optaget under Betingelse af, at de inden 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden godtgør at være løst af undersaatligt eller statsborgerligt Forhold til Fødelandet.

Efter at den nyeste tyske Lovgivning om Statsborgerforhold (Lov af 22/7 1913) imidlertid har gennemført som Hovedregel, at tyske Statsborgere, der hverken har Bopæl eller varigt Ophold i Tyskland, mister Statsborgerret sammesteds ved at erhverve Borgerret i et andet Land, vil Indenrigsministeriet ved Udarbejdelsen af Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse fremtidig optage tyske Ansøgere uden hertil at knytte den foranførte Betingelse om Løsning af undersaatligt eller statsborgerligt Forhold. Det vil imidlertid være nødvendigt ved de paagældende Personers Ansøgninger om dansk Indfødsret at iagttage følgende:

1. Andragendet maa indeholde en udtrykkelig Erklæring fra Andrageren om, at han ikke efter den 1/1 1914 overfor nogen tysk Myndighed har forbeholdt sig at bevare tysk Statsborgerret uanset Erhvervelsen af dansk Indfødsret.

2. Hvis Andrageren er gift, maa Andragendet, for saa vidt Ægtefællerne samleve, være medunderskrevet af Hustruen.

3. Naar tyske Statsborgere under 21 Aar selvstændigt ansøge om dansk Indfødsret, maa Andragendet være tiltraadt af den efter tysk Ret lovmæssige Stedfortræder (Fader, Moder, Formynder) samt af den paagældende tyske Formynderret. Selv om saadan Tiltrædelse ikke har kunnet skaffes, kan Sagen dog forelægges Ministeriet, men Andrageren kan da kun ventes optaget paa Lovforslaget paa samme Vilkaar som tidligere, nemlig at han inden 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden godtgør at være løst fra sit tidligere Undersaatsforhold.

Ansøgere, som er i Besiddelse af Attest fra en tysk Myndighed om, at de er løst fra eller ikke staa i undersaatlig Forhold til Tyskland, bør lade det paagældende Dokument medfølge deres Andragende om Indfødsret.

Under Henvisning hertil skal man i Forbindelse med Cirkulære herfra Nr. 28 af 28/5 1900 anmode Amtet, Politimestrene og de kommunale Bestyrelser om ved Behandlingen af Sager om Meddelelse af dansk Indfødsret at ville iagttage de fornævnte Forskrifter, forinden Sagen forelægges Indenrigsministeriet.

Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, som maatte blive forelagt den i samme Aar sammentrædende Rigsdag.

9. *Indenrigsministeriets Cirkulære af* $^{25}/_{4}$ *1895.*

Man skulde herved tjenstligst anmode D'Hrr. Amtmænd om at ville tilkendegive Kommunalbestyrelserne i de Dem underlagte Amter, at Ministeriet maatte ønske, at Kommunalbestyrelserne i de Erklæringer, som de afgiver over Andragender om Indfødsret fra Personer, der er bosatte i Kommunen, ikke indskrænker sig til at udtale, om de anbefaler Andrageren, men at der tillige i Erklæringen indeholdes en nærmere Udtalelse om paagældendes Forhold under hans Ophold i Kommunen, navnlig om han har ernæret sig og sin Familie uden Hjælp af det offentlige (derunder de fattiges Kasse), samt, om han har ført et hæderligt og ædrueligt Levned og saaledes i det hele har erhvervet sig sine Medborgeres Agtelse.

Særlige Bestemmelser for Hæren.

10. Da det er en Bestanddel af den almindelige Værnepligt eventuelt at skulle lade sig udtage som Befalingsmandselev og tjene som Underkorporal, Korporal eller Sekondløjtnant o. l., er Besiddelse af Indfødsret ikke længere en Betingelse for Udnævnelse til de nævnte eller andre dermed ligestillede Bestillinger.

Derimod er Besiddelse af Indfødsret en nødvendig Betingelse for Ansættelse ikke blot i en Embedsstilling, men ogsaa i en fast Bestilling ved Hæren som Underofficer eller ligestillet.

11. Den, der ønsker at optages som Elev i ~~Elevskolen eller~~ Officerskolen, skal have Indfødsret eller fremskaffe Attest fra Indenrigsministeriet om, at hans Ansøgning om Indfødsret kan forventes tagen til Følge, og at det efter den sædvanlige Praksis kan antages, at han vil have opnaaet Indfødsret forinden det Tidspunkt,

hvor han iøvrigt vil have fyldestgjort Betingelsen for Udnævnelse til fast Embeds- eller Bestillingsmand i Hæren.

12. Afdelingerne skal have Opmærksomheden henvendt paa, at værnepligtige, der ønsker Uddannelse til fast Embeds- eller Bestillingsmand i Hæren, men ikke har Indfødsret, indgiver Ansøgning i Tide herom.

Ogsaa andre af Mandskabet, der ønsker at erhverve Indfødsret, kan andrage herom, og Afdelingerne skal være de paagældende behjælpelige herved. Skema til ing kan faas ved Henvendelse i Indenrigsministeriets Kontor,

13. Ansøgninger om Indfødsret indsendes fra Regimenterne umiddelbart til Krigsministeriet.

14. Ved Fremsendelse af Ansøgninger om Løsning af det statsborgerlige Forhold til Danmark skal Afdelingerne oplyse, om de paagældende Ansøgere har gjort sig skyldige i Overtrædelse af Værnepligtslovgivningen uden at være dragne til Ansvar herfor.

Udmærkelsestegn m. v.

Dannebrogsordenen.

1. Dannebrogsordenens første Indstiftelse tilskrives Kong Valdemar Sejr (1219); Ordenens første Statutter er givne af Kong Christian V den $^{1}/_{12}$ 1693.

Efter Kgl. aabent Brev af $^{28}/_{6}$ 1808 bestod Ordenen af 4 Klasser; men ved Kgl. Resolution af $^{21}/_{2}$ 1842 blev 1ste Klasse (Storkommandører) sat foran og over Ordenens almindelige Rammer, saaledes at Storkors nu danner 1ste Klasse, Kommandører 2den Klasse og Riddere 3die Klasse; 2den Klasse er delt i 2 Grader, Kommandører af 1ste og af 2den Grad.

Enhver har Adgang til Ordenen uden Hensyn til Stand eller Alder. Den erhverves ved »udmærkede Fortjenester og Handlinger; saasom: ved fortrinlige Beviser paa Tapperhed, Indsigt og Mandighed hos Krigeren, paa Troskab, Indsigt og Nidkærhed hos Embedsmanden; ved Opofrelser for Konge, Fædreland og Medborgere; heldig, med Anstrengelse forbunden, og for Staten gavnlig Udførelse af vanskelige Foretagender; Nationen hædrende Fremskridt i Videnskaber og Kunster; sindrige Opdagelser, hvorved nye Velstandskilder aabnes for Staten; samt almennyttige, nye og heldige Anlæg i Landets Agerbrug, Industri og Handel«.

Ved Anordning for Dannebrogsmændene af $^{28}/_{1}$ 1809 oprettede Kong Frederik VI *Dannebrogsmændenes Hæderstegn*, til hvilket enhver har Adgang, der »ved klog og redelig Stræben for Brødres Vel og ved

ædel Daad, i en engere Kreds har gavnet Fædrelandet« og som »efter sin Stand og Stilling, har udmærket sig ved Fortjeneste af det Almindelige«. Hæderstegnet tildeles ogsaa dem blandt Ridderne, »som ved uafbrudt Iver for Vor Tjeneste og Fædrelandets Held, har bestræbt sig for end ydermere at forøge de Fortjenester, for hvilke noget af Ordenens Hæderstegn blev dem tildelt«; det bæres altid af den paagældende tillige med Ordenen og skal »tjene ham til et nyt udmærkende Tegn paa Vor Kongelige Naade og Velbehag«.

Selve Dannebrogskorset, hvis Størrelse veksler efter Klasserne, er af Guld med hvid Emaille, og bærer paa den Side, der vender udad, Indskriften »Gud og Kongen«; i Midten findes Christian V's, oven over Korset den regerende Konges Navnetræk. Mellem hver af Korsets Flige ses en gylden Krone. Paa Bagsiden findes i den øverste Flig Frederik VI's Navnetræk, og i hver af de andre Flige henholdsvis Aarstallene 1219 (Ordenens Oprettelse under Valdemar Sejr), 1671 (dens Fornyelse under Christian V) og 1808 (Ordenens Udvidelse under Frederik VI); i Midten, som Valdemar Sejrs Mærke, et kronet W. ~~Dannebrogsmændenes Hæderstegn er et Sølvkors~~, men har iøvrigt samme Udseende som Ridderkorset.

Riddere og Dannebrogsmænd bærer Dannebrogskorset paa venstre Bryst, længst til høire. Kommandører af Dannebrog bærer Dannebrogskorset om Halsen; Kommandører af 1ste Grad tillige et Brystkors paa venstre Bryst. Storkors af Dannebrog bærer Dannebrogskorset i Baand over højre Skulder, og desuden en Bryststjerne paa venstre Bryst; deres Vaabenskjold med Valgsprog har Plads i Frederiksborg Slotskirke.

Det for Klasserne fælles Ordensbaand (af forskellig Bredde) er af hvidt, vatret Silke med røde Kanter; ~~Sølvkorset bæres i samme Baand som Ridderkorset.~~

2. *Kongelig Resolution af* $^{7}/_{6}$ *1825.*

Vi ville allernaadigst, at den i det aabne Brev af

$^{26}/_{6}$ 1808, med særdeles Hensyn til Riddere af Dannebrogsordenens tredie og fjerde Klasse, fremsatte Bestemmelse, at de, som af Os udmærkede Mænd, skal allevegne uden for deres Tjenesteforhold anses og behandles som de første af deres Ligemænd, skal betragtes som en almindelig Regel for alle, der af Os er benaadede med Ordenstegn, saa at disse stedse i alle de Tilfælde, hvori personlig Rang kommer i Betragtning, nyder Gang og Sæde foran enhver, der, med lige Rang, enten ikke er benaadet med nogen af Vore Ordener, eller ikkun er udmærket med en ringere Grad af disse. Ligeledes ville Vi allernaadigst have bestemt, at de Riddere af forskellige Klasser, som tillige er benaadede med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, paa Grund deraf, skal have Gang og Sæde foran dem, der ellers har lige Rang og lige Ordensgrad, men ikke har erholdt hin Udmærkelse, dog at en Ridder har Gang og Sæde for en blot Dannebrogsmand i samme Rangnummer.

3. *Kgl. Reskript af* $^{29}/_{4}$ *1838.*

Naar Vi meddeler nogen Person af Militæretaterne en Orden og ikke Selv overleverer den, eller naar nogen Officer af Vor Sø- eller Landetat erholder en Orden af en fremmed Regent, skal for Fremtiden slige Ordener ikke direkte tilstilles den udnævnte, men derimod sendes vedkommende Chef eller Kommandør, for af ham at overleveres den paagældende.

4. *Parolbefaling af* $^{17}/_{2}$ *1809.*

— — — — — Er den udnævnte Dannebrogsmand militær, da overleveres Hæderstegnet ham af den højstkommanderende i Distriktet, enten for Fronten af Bataillonen, hvorved han staar, eller hvis denne ligger i adspredt Kantonnement, da for Fronten af Kompagniet, og ved Kavalleriet og Artilleriet for Fronten af Eskadronen eller Batteriet, og hvis Kompagniet eller Eskadronen skulde ligge aldeles adspredt, da møder han hos

den nærmest liggende højstkommanderende Officer, som ved Parolens Udgivelse overleverer ham Hæderstegnet i samtlige tilstedeværende Officerers og Underofficerers Overværelse.

5. Underofficerer o. l., der ønsker at forebringe Hs. Maj. Kongen deres allerunderdanigste Tak i Anledning af, at de er bleven benaadede med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller andre allerhøjeste Naadesbevisninger, skal paa en almindelig Audiensdag melde sig til den jourhavende Adjutant, der da vil fremstille dem til Audiens.

6. Bestemmelserne angaaende den militære Honnør, der tilkommer de dekorerede, findes i Ceremonielreglement for Hæren.

7. Ved militære Begravelser lægges den afdødes Ordensdekorationer paa Kisten, paa en sortovertrukket Pude; denne aftages, naar Kisten sænkes i Jorden, hvorefter Ordenstegnene af vedkommende Afdeling indsendes til Ordenskapitulet (jfr. Ceremonielreglementet og ~~Tjenestereglement for Hæren~~).

Fortjenstmedaillen.

Fortjenstmedaillen er indstiftet af Kong Christian VIII ved kgl. Reskript af $^{21}/_{7}$ 1845 »som et Udmærkelsestegn for de Mænd, som Vi herefter paa Grund af en eller anden Fortjeneste finder Anledning til at give et Bevis paa Vor allerhøjeste Tilfredshed«.

Medaillen tildeles enten i Guld eller i Sølv. Paa Aversen findes Hs. Maj. Kongens Brystbillede; paa Reversen en Krans af Egeløv og Agern, i hvis Midte er anbragt Ordet »Fortjent«. I Randen af Medaillen anbringes Modtagerens Navn.

Meddeles der den paagældende Tilladelse til at bære Medaillen, bæres den i et rødt Baand med et hvidt Kors.

Medaillen for ædel Daad.

Denne Medaille er indstiftet af Kong Christian VII ved kgl. Resolution af $^{12}/_{0}$ 1793 »til at belønne en og anden god Handling«.

Den er af Sølv. Paa Aversen findes Hs. Maj. Kongens Brystbillede; paa Reversen en Krans af Egeblade og Inskriptionen »For ædel Daad«. I Randen af Medaillen anbringes Modtagerens Navn.

Medaillen for Druknedes Redning.

Medaillen er oprindelig indstiftet af Kong Frederik VI ved Forordning for Hertugdømmerne af $^{22}/_{4}$ 1772, der fastsætter som Belønning for den, der »med Øvrighedens Vidnesbyrd godtgør, at have vist sig virksom ved et tilsyneladende druknet Menneskes Redning, og at have ved sin Hjælp reddet hans Liv« enten en vis Pengesum, eller, om den paagældende hellere ønsker det, en Medaille af lige Værdi. Senere er det bestemt, at Analogien af den nævnte Resolution »fremdeles skal være anvendelig paa den, som har reddet nogen, der, uden at kunne henregnes til tilsyneladende Druknede, har været i Fare for at drukne«.

Den omhandlede Pengebelønning er nu 32 Kroner.

Hverken Medaillen eller den fulde Pengebelønning forundes dog den reddende, »hvor Redningen ej har været forbunden med særdeles Kækhed eller Anstrængelse, hvorimod en Del af forommeldte Pengebelønning, efter Cancelliets Skøn, skal tilstaas den paagældende, hvis det findes, at hans Forhold desuagtet fortjener nogen Opmuntring«.

Den, hvem Medaillen tildeles, faar kun Tilladelse til at bære den, naar han ved gyldige Beviser kan godtgøre, at han ved Redningen selv har udsat sig for Livsfare.

Paa given Foranledning har Justitsministeriet under $^{30}/_{11}$ 1908 udtalt følgende angaaende de almindelige

Synspunkter, hvorefter Tildeling af Medaillen for Druknedes Redning sker:

»Ifølge Cancelli Plakat $^{14}/_{9}$ 1798, jfr. Plakat $^{1}/_{7}$ 1813, samt ifølge Plakat $^{4}/_{10}$ 1823, jfr. Reskript $^{28}/_{9}$ 1833, og den i Henhold til disse Bestemmelser uddannede Praksis vil der, naar en Person med Fare for sit eget Liv har reddet en anden fra at omkomme ved Drukning, af Justitsministeriet paa Grundlag af de dette — som oftest gennem Udskrift af Forhør — forelagte Oplysninger i Almindelighed blive søgt erhvervet allerhøjeste Resolution for, at der forundes Redningsmanden Medaillen for Druknedes Redning med Tilladelse til at bære samme. Maa der efter det oplyste antages *ikke* at have været Livsfare til Stede for Redningsmanden, tilstaas der ham ved Justitsministeriets egen Resolution en Belønning bestaaende i Medaillen for Druknedes Redning *uden* Bæretilladelse eller en Pengebelønning, hvis Størrelse — jfr. Plakat $^{1}/_{7}$ 1813 — er 32 Kr., ligesom man, hvor Omstændighederne har talt derfor, har tilstaaet Redningsmanden et Beløb til Erstatning for ødelagte Klæder, Effekter o. l.

Justitsministeriet har imidlertid anset det som en i *Almindelighed* ufravigelig Forudsætning for, at Redningsmedaille eller Redningsbelønning vilde være at tilstaa nogen, at der ikke mellem Redningsmanden og den reddede bestod saadant familieretligt eller formueretligt Forhold, i Kraft af hvilket der med Føje kunde hævdes en Redningsmanden paahvilende større eller mindre Pligt til at foretage Livredning.

Ligesom man derfor har fundet det lidet stemmende med Redningsbelønningsinstitutets Natur at tilstaa for Eksempel en Fader Redningsmedaille for at frelse sit Barn fra at drukne, saaledes har man anset det for i Almindelighed udelukket at foranledige Redningsmedaille tilstaaet for Eksempel en som *lønnet Bademester* paa en Badeanstalt engageret Mand, der — i sin Stillings naturlige Medfør — foretager Handlinger

for at frelse en paa Anstalten badende Person fra at drukne«.

Under $^{12}/_{2}$ 1909 er der dernæst fra Justitsministeriet udgaaet følgende Cirkulære:

»Da det ikke sjældent indtræffer, at der til Justitsministeriet indkommer Andragender om, at Medaillen for Druknedes Redning maa tilstaas Personer i Anledning af Begivenheder, der ligger adskillige Aar tilbage i Tiden, ønsker man det bragt til almindelig Kundskab, at nævnte Medaille som Regel ikke kan ventes tilstaaet, naar den paagældende Begivenhed ligger mere end et Aar tilbage i Tiden«.

Medaillen er af Sølv. Paa Aversen findes Hs. Maj. Kongens Brystbillede; paa Reversen en Krans af Vandblomster og Inskriptionen »Af Farens Svælg fremblomstrer Pris og Løn«.

I Randen af Medaillen anbringes Modtagerens Navn.

Christian IX's Mindetegn

Mindetegnet er indstiftet af Kong Frederik VIII. Det bestaar af en oval Sølvplade, paa hvilken der i Relief i Guld er anbragt to sammenslyngede C'er, hvorover en Krone.

Tegnet bæres paa venstre Side af Brystet sammen med danske Dekorationer.

Kong Christian IX's Erindringsmedaille.

Erindringsmedaillen er indstiftet af Kong Frederik VIII. Den er af Sølv med Kong Christian IX's Billede; Baandet er rødt og hvidt.

Medaillen bæres i Overensstemmelse med Reglerne for danske Ordener, dog maa Baandet ikke bæres alene.

Guldbryllupserindringstegnet.

Erindringstegnet er indstiftet af Kong Christian IX og uddelt den $^{26}/_{5}$ 1892.

Det bestaar af en Laurbærkrans i Guld eller Sølv,

hvorover en Krone. I Kransen læses Aarstallene 1842 og 1892, samt nederst Datoen 26de Maj. Inden i Kransen findes Bogstaverne C og L sammenslyngede, C i rød, L i hvid Emaille. Tegnet bæres i blaat Baand.

Erindringsmedaillerne for Krigene 1848-50 og 1864.

Ved allerhøjeste Resolutioner af $^{10}/_{6}$, $^{23}/_{9}$ og $^{16}/_{12}$ 1875 er anordnet som følger:

Der tilvejebringes en Erindringsmedaille for dem, som enten i Hærens eller Flaadens Tjeneste har deltaget i Kampene for Fædrelandet 1848—50 og 1864, saaledes at der præges en Medaille for dem, der har deltaget i Krigen 1848—50, med Brystbillede af Kong Frederik den Syvende, en Medaille for dem, der har deltaget i Krigen 1864, med Brystbillede af Kong Christian den Niende, og en Medaille for dem, der har deltaget i begge Krigene, saavel med Kong Christian den Niendes som Kong Frederik den Syvendes Brystbillede.

Medaillen tildeles enhver, som i et af Aarene 1848, 1849 og 1850 eller i 1864 har staaet ved en Afdeling (Institution), medens denne var paa Krigsfod (Feltfod),[1]) eller som har været udkommanderet med et i Anledning af Krigen udrustet Skib, dog kun for saa vidt den paagældende ikke har udstaaet Strafarbejde eller ved Dom er funden skyldig i et i den offentlige Mening vanærende Forhold.

Medaillen bæres i et rødt Baand med hvide Striber.

Medaillen bæres paa venstre Bryst og saaledes, at at den for dem, der er bemaadede med Dannebrogsordenens Ridderkors, med Dannebrogsmændenes Hædersstegn eller andre danske Hædersstegn, faar sin Plads til venstre af disse Udmærkelsestegn, men til højre af

[1]) Berettigede til Medaillen er herefter de, der har været tjenstgørende i den paagældende Krigsperiode ved en Afdeling (Institution), medens denne var paa Feltfod, selv om det har været i nok saa kort en Tid. (Krigsministeriets Anmærkning.)

udenlandske Dekorationer, for saa vidt nogen maatte være benaadet med saadanne.

De til Medaillen hørende Baand maa ikke bæres uden i Forbindelse med Medaillen.

~~Medaillen skal af Hærens Personale bæres til Galadragt, ved Garnisonstjeneste samt ved Parader og Revuer———— —.~~

Medaillen tilfalder ved Dødsfald den paagældendes Arvinger.

Hæderstegn for 8 og 16 Aars Tjeneste.

1. *Bestemmelser angaaende Uddelingen af Hæderstegn for Underofficerer og med dem i Klasse staaende Personer af Armeen.* Allerhøjst approberede $^{9}/_{1}$ 1854.

§ 1.

Til Opmuntring og Belønning for Armeens Underofficerer og de i lignende Stilling i Armeen tjenende nedenfor anførte Personer reglementeres 2 Hæderstegn, nemlig et for 8 Aars og et for 16 Aars Tjeneste, hvilke uden Revers præges i Bronce og i hosføjede Form.[1])

~~§ 2.~~

Disse Hæderstegn skal bæres i og uden for Tjenesten i et rødt Baand med hvidt Kors og i øvrigt paa samme Maade som Dannebrogsmændenes Hæderstegn, samt paa venstre Side af dette, naar begge haves. Baandet maa ikke bæres uden i Forbindelse med Tegnet.

[1]) Disse Hæderstegn har omtrent samme Form som et Dannebrogskors, hvorover en Krone med en Ring; dog er de lidt bredere, og alle 4 Flige i Korset er lige store. Paa Midten af Korset er anbragt en rund, med ophøjet Rand forsynet Plade, hvori Tallene (8 og 16) er anbragte. Paa den øverste Ende findes det kongelige Navnechiffer. I Tegnet for 16 Aar er desuden i hver af Korsets indgaaende Vinkler anbragt 6 sammenføjede Straaler. (Krigsministeriets Anmærkning.)

§ 4.

Adgang til Hæderstegnene — — — — har:

a. Armeens virkelige Underofficerer af alle Vaaben og alle Grader;
b. Armeens Brigadetambourer, Stabstrompetere, Stabstambourer og Stabshornblæsere, Paukere, Trompetere og Overspillemænd;
c. Armeens Hoboister.

§ 6.

Som almindelig Betingelse for at tilstaas Hæderstegnene fordres særdeles god Opførsel i og uden for Tjenesten i Forbindelse med Duelighed og Tjenesteiver. Udstaaet Straf af Degradation paa kortere eller længere Tid, Fængsel paa Vand og Brød, eller mørk Arrest paa indskrænket Kost udelukker for bestandig fra Hæderstegnene.

Til Erhvervelsen af Hæderstegnet for 8 Aars Tjeneste fordres desuden en tilbagelagt uafbrudt Tjenestetid af 8 Aar efter det fyldte 18de Aars Lægdsrullealder i en eller flere af de i § 4 anførte Stillinger, og til Erhvervelsen af Hæderstegnet for 16 Aars Tjeneste Besiddelsen af Hæderstegnet for 8 Aars Tjeneste og en efter dettes Modtagelse tilbagelagt Tjenestetid af 8 Aar i en eller flere af de i §§ 4 — — — anførte Stillinger.

Kun den virkelige Tjeneste i nogen af bemeldte Stillinger, ikke Karakter af en saadan, tages i Betragtning ved Tjenestetidens Bestemmelse.

§ 7.

Naar nogen i Medfør af nærværende Bestemmelser egner sig til at tildeles et af Hæderstegnene, har vedkommende militære Autoritet, under hvilken den paagældende tjener, at gøre Indstilling herom til Krigsministeriet. Efter saadan Indstilling og efter de yderligere Oplysninger, som i fornødent Fald maatte blive indhentede, afgør Krigsministeriet, hvorvidt de fore-

skrevne Betingelser er fyldestgjorte og som Følge deraf Hæderstegnet kan tilstaas.

§ 8.

Det bevilgede Hæderstegn tillige med et herom af Krigsministeriet udstedt Patent tilstilles vedkommende militære Autoritet, for paa en højtidelig Maade at overleveres den paagældende.

§ 10.

Den, der tildeles Hæderstegnet for 16 Aars Tjeneste, aflægger Hæderstegnet for 8 Aars Tjeneste.

§ 11.

Den, der forfremmes til Officer, efter at være tildelt et af Hæderstegnene, er berettiget til fremdeles at bære dette[x)] — — — — —.

§ 12.

Naar Besidderen af et af Hæderstegnene meddeles en hæderlig Afsked af Krigstjenesten, er han berettiget til fremdeles at bære det i Tjenesten erhvervede Hæderstegn — — — — —.

§ 13.

— — — Hæderstegnet — — — forbrydes, naar Besidderen i Tjenesten, eller efter at være afskediget, anses med Straf af offentligt Arbejde, Charges Forbrydelse, Degradation, Fængsel paa Vand og Brød eller mørk Arrest paa indskrænket Kost.

§ 15.

De af afdøde efterladte Hæderstegn tilstilles Krigsministeriet, til hvilket ogsaa alle aflagte eller forbrudte Hæderstegn, disse[1]) dog med tilhørende Patenter, bliver at indsende.

---

[1]) Gælder altsaa kun de forbrudte.

(Krigsministeriets Anmærkning.)

x) Gælder efter 1/2 23 tillige den der bøde.

§ 16.

Alle tidligere Bestemmelser om Hæderstegn og de dermed forbundne Tillæg hæves.

Resolution af 15/12 1909

~~2.~~ *Allerhøjeste* ~~*Anordning af 17/2 1868.*~~

De ved den allerhøjeste Resolution af 9/1 1854 ~~stadfæstede~~ fastsatte Bestemmelser angaaende Uddelingen af Hæderstegn for Underofficerer og med dem i Klasse staaende Personer af Armeen, udvides til ogsaa at gælde for ~~Hærens faste Haandværkere~~ samtlige med Hærens faste Underofficerer ligestaaende ~~, 1) Bøssemagere, Sadelmagere og Bomskærere samt Beslagsmede~~.

3. *Allerhøjeste Resolution af 25/4 1900.*

De ved allerhøjeste Resolution af 9/1 1854 stadfæstede Bestemmelser angaaende Uddelingen af Hæderstegn for Underofficerer og med dem i Klasse staaende Personer af Armeen ændres saaledes, at den almindelige Regel, at kun den virkelige Tjeneste i en af de bemeldte Stillinger, ikke Karakter af en saadan, tages i Betragtning ved Tjenestetidens Bestemmelse, ophæves for Spillemændenes Vedkommende at regne fra den 1' d. M., saaledes at det Tidsrum, i hvilket Spillemænd V i Henhold til Lov af 25/7 1880 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af 6/7 1867 2/ har været karakteriserede som Spillemænd IV, vil være at regne med til den Tjenestetid, der giver Adkomst til Hæderstegn saavel for 8 som for 16 Aars Tjeneste.

4. *Organisationsplan for Grænsegendarmerikorpset.* Allerhøjst stadfæstet 30/9 1902.

§ 9.

— — — — Underofficererne i Korpset har lige med Underofficerer i Hæren Adkomst til Hæderstegn — — —.

~~1) Mestersvendene er senere som Undermestre overgaaede til Officiantklassen.~~

6 a. Ved Beregning af Underofficerer af Reservens Tjenestetid i samme kan ved Indstillinger om Hæderstegn kun den Tid (det Antal Tjenestedage), de paagældende har været indkommanderede til pligtig eller frivillig Tjeneste, komme i Betragtning.

6 b. Den Tjenestetid, der giver Adgang til Erhvervelse af Hæderstegnene, beregnes for Musikere, der en Tid har været afskedigede som Følge af Musikkorpsenes Reduktion, men senere atter er ansatte i Hæren, ved Sammenlægning af de Tjenesteaar, som de vedkommende har tilbagelagt før og efter det Tidsrum, hvori de har været afskedigede som ovenfor anført.

5. Tjeneste i den tidligere vestindiske Hærstyrke samt i Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien regnes med Hensyn til Erhvervelsen af Hæderstegn for 8 og 16 Aars Tjeneste lige med Tjeneste i Hæren.

6. For Underofficerer o. l., der har staaet uden for Nummer, beregnes den Tjenestetid, der giver Adgang til Erhvervelse af Hæderstegnene, ved Sammenlægning af de Tjenesteaar, som de vedkommende har tilbagelagt før og efter det Tidsrum, i hvilket de har staaet uden for Nummer.

7. Naar en Underofficer eller ligestillet har været underkastet Straf af en saadan Natur, at den ifølge Anordningen for bestandig udelukker ham fra Erhvervelsen af Hæderstegnene, vil en Indstilling om, at Hæderstegnet af kongelig Naade tildeles ham, kun kunne forventes taget i Betragtning af Krigsministeriet, naar den paagældende ikke har været straffet i de sidst forløbne 8 Aar, eller han i Krigstid har indlagt sig særlig Fortjeneste.

8. Ifølge Lov af $^{29}/_{3}$ 1899 regnes ved Pensionering af Underbefalingsmænd og ligestillede Besiddelsen af Hæderstegn for 8 eller 16 Aars Tjeneste lige med henholdsvis 2 eller 4 Aars Tjeneste.

9. Indstilling om Tildeling af Hæderstegnene udfærdiges af Stamafdelingen, for Forplejningskorpsets Underofficerers Vedkommende *) dog af den Afdeling, ved hvilken den paagældende forretter Tjeneste. Ved Indstillingen benyttes et Skema (se Skemasamling til Tjenestereglement for Hæren). Det skal udtrykkelig anføres, om de foran under Pkt. 1 § 6 anførte almindelige Betingelser for at Hæderstegnet kan tilstaas, er opfyldte.

10. Angaaende Tilladelse til at aflægge Hæderstegnene ved forskellig Tjeneste, se »Bestemmelser for Bæring af Ordener m. v.«

11. Indsendelsen af Hæderstegn til Krigsministeriet sker umiddelbart fra vedkommende Afdeling.

Distinktion for Flid og Duelighed som Lærer ved Mandskabets Uddannelse.

1. *Allerhøjeste Resolution af* $^{14}/_{7}$ *1843.*

1. De nuværende Besiddere af Præmie-Sabel for Gymnastiklærere, Præmie-Epauletter for Flid og Duelighed i Eksercerskolerne samt — — — — — — — — skal aflægge disse Udmærkelsestegn; i Stedet for hvilke der for Gymnastiklærerne[1]) og dem, der har gennemgaaet Manegen,[1]) samt for Flid pp. i Eksercerskolerne, skal paa det venstre Overærme af Munderingskjolen og Overkjolen anbringes en Sølv- eller Guldtresse, efter Munderingsknappernes hvide eller gule Farve, af en saadan Form som de Tresser, der er anbragte paa de Os forelagte og hermed tilbagefølgende med Litr. *b* betegnede Munderingskjoler, og derhos saaledes, at den Underofficer, der tilkommer Distinktion for Udmærkelse i flere Fag, saasom som Lærer i Eksercerskolen, eller som Gymnastiklærer, eller som Manegerytter, skal bære een Tresse for ethvert enkelt af de ommeldte Fag, hvori han saaledes har udmærket sig. — — — — —

[1]) Bestemmelser for Udmærkelsestegnene (Ærmedistinktionstresse i Forbindelse med et Skjold) for Gymnastiklærere og Beridere samt for Skydelærere er fastsatte i Planerne for Gymnastikskolen, Ride- og Beslagskolen samt Skydeskolen.
(Krigsministeriets Anmærkning.)

2. *Allerhøjeste Resolution af* $^{2}/_{11}$ *1881*, saaledes som den er ændret ved *allerhøjeste Resolution af* $^{12}/_{8}$ *1895*.

De ved den Kongelige Resolution af $^{14}/_{7}$ 1843 reglementerede Distinktioner for Underofficerer, der har udvist Flid og Duelighed som Lærere i Eksercerskolerne, kan fremtidig uddeles i følgende Antal:

ved et Fodfolksregiment aarlig	5
- Livgarden, aarlig	2
- et Rytterregiment i hvert Toaar	3
- 1ste Artilleriregiment aarlig	3
- 3die Artilleriafdeling i hvert Toaar	3
- 4de Artilleriafdeling i hvert Toaar	3
- Trainafdelingen i hvert Treaar	1
- 1ste Artilleribataillon i hvert Toaar	5
- Fæstningsartilleriregimentet aarlig	5
- Artilleriets tekniske Afdelinger aarlig	2
- Ingeniørregimentet i hvert Toaar	7.

3. *Allerhøjeste Resolution af* $^{10}/_{8}$ *1889*.

Ved Uddelelsen af det ved den allerhøjeste Resolution af $^{14}/_{7}$ 1843 fastsatte Udmærkelsestegn for Underofficerer, der har udvist Flid og Duelighed som Lærere i Eksercerskolerne, skal der fremtidig tages Hensyn ikke alene til Tjenesten som Lærere paa Rekrutskolerne, men ogsaa til Tjenesten som Lærere ved Befalingsmandselevskolerne og ved Elevskolen.

4. ~~Som Betingelse for, at en Underofficer skal~~ kunne indstilles til Distinktionen, bør det ~~som~~ Regel fordres, at den paagældende efter sin ~~Udnævnelse~~ til fast Underofficer har forrettet Tjeneste paa mindst 3 Rekrutskoler eller Befalingsmandselevskoler — 1 Aars Tjeneste paa Elevskolen regnet lig Tjenesten paa en Befalingsmandselevskole —, dog at det altid iagttages, ~~at han i det mindste har forrettet Tjeneste paa 1 Re-~~

4. Som Betingelser for, at en Underofficer, skal kunne indstilles til Distinktionen, udfordres:
at han har en Tjenestealder som fast Underofficer af mindst 3 Aar,
at han efter sin Udnævnelse til fast Underofficer har forrettet Tjeneste som Lærer i praktiske Fag paa mindst 3 Rekrutskoler (Mandskabets første Uddannelse) eller Korporal-, Kornet- eller Underofficerskoler, dog saaledes, at han i hvert Fald har forrettet Tjeneste paa 1 Rekrutskole, og paa denne i mindst 4 Maaneder, og
at han i det hele har udvist et godt Forhold navnlig i de seneste Aar.

5. Indstilling om Tildeling af Distinktionen indsendes i Overensstemmelse med Tjenestereglementets Bestemmelser aarlig den 15/11 til vedkommende Generalkommando, og skal indeholde nøje Oplysninger om de paagældendes i Betragtning kommende Tjeneste og Forhold.

---

6) Om Udlevering af Distinktionen uden Betaling og om Køb af den, se »Munderingsvæsenet i Fredstid«.

Udmærkelsestegn for Skydelærere, Gymnastiklærere og Beridere.

1. I Planerne for Skydeskolen, Gymnastikskolen og Ride- og Beslagskolen er givet Bestemmelser for, efter hvilke Regler der tildeles Underofficerer, der har gennemgaaet de nævnte Skoler, Udmærkelsestegn herfor.

2. Udmærkelsestegnene bæres ikke af Sergenter.

3. Om Udlevering af Udmærkelsestegnene uden Betaling og om Køb af dem, se »Munderingsvæsenet i Fredstid«.

Udmærkelsestegn for flinke menige.

1. *Skyttetegn* (for menige af Fodfolket). Se herom »Skydereglement for Fodfolket«.

2. Udmærkelsestegn for Patrouilleryttere (for menige af Rytterskadronerne).

Erhvervelsen af »Udmærkelsestegn for Patrouilleryttere« betinges ordentligvis af, at den paagældende besidder:

— skarpt Blik for, hvad der foregaar i Terrainet,
— rigtig og hurtig Opfattelsesevne,
— klar Gengivelsesevne,
— god Orienteringsevne,
— Dygtighed og Dristighed som Terrainrytter,
— Dygtighed i Kortlæsning og i Sablens Brug samt
— en vis Dygtighed i Skydning.

Til Bestemmelse af, hvem der skal have Udmærkelsestegnet, lader Rytterregimenterne i den i Uddannelsesprogrammet fastsatte Periode afholde *en Prøve*.

Udmærkelsestegnet tildeles ordentligvis højst en Femtedel af de menige af 2. Aargang, der haves til Tjeneste ved hvert Rytterregiment den 1/8, og i den Rækkefølge, hvori de bestaar Prøven. Dog tildeles det enhver, der bestaar Prøven saaledes, at ingen af Karaktererne 1—3 er under ug÷, og ingen af Karaktererne 4 og 5 er under mg (se nedenfor).

Til Prøven *indstiller Rytterskadronerne* de menige, der i særlig Grad har vist sig i Besiddelse af de ovenfor anførte Egenskaber, og som Eskadronerne finder egnede dertil, idet Regimenterne dog fastsætter Antallet, der kan indstilles fra hver Eskadron — som Regel højst 25 % ud over det Tal, der normalt kan opnaa Tegnet.

For at kunne indstilles skal de paagældende enten være blandt de til Uddannelse som Rekyl-

gevær- eller Maskingeværskytter udtagne menige eller være i den bedste Halvdel af Eskadronens Karabinskytter regnet efter Resultaterne i Skydningerne 9 og 11—20 efter Program II a. i *Skydereglement for Haandvaaben, II. Del.*

Ved Prøven er Regimentschefen, Eskadronschefen og en Officer af Regimentet udenfor vedkommendes Eskadron Dommere.

Samtidig med Indstillingen af Patrouillerytteraspiranter indsendes til Regimentet 1 Karakter for Rytterens Anlæg til at være Patrouillerytter, saaledes som dette har givet sig til Kende navnlig under Felttjenesten og ved Løsning af Opgaver. Denne Karakter, der gives af Eskadronschefen, medregnes som Karakter 1 ved Prøven.

Af de 3 Dommere gives ved Prøven følgende Karakterer:

2. 1 Karakter for Løsning i Terrainet af en eller flere Opgaver, ved hvilke der gives Rytteren Lejlighed til at lægge saa mange af de anførte Egenskaber som muligt for Dagen.
3. 1 Karakter for et mindst 2000 m langt Ridt med Overvindelse af forskelligartede Forhindringer i Forbindelse med Overbringelse af en kort Befaling eller Melding. Afleveringsmaaden og Rytterens hele Optræden herunder skal bedømmes.
4. 1 Karakter for Sablens Brug til Hest.
5. 1 Karakter for Kortlæsning.

Karaktersystemet er det samme, som anvendes paa Befalingsmandsskolerne.

For at bestaa Prøven kræves:

a. At ingen af Karaktererne 1—3 er under »mg«.
b. At ingen af Karaktererne 4—5 er under »g«.

Har flere opnaaet samme Pointsantal rangeres den først, der har opnaaet den største samlede Sum af Karaktererne 1—3. Er Rækkefølgen ikke bestemt herved, er den bedst, der har højest Points i Karakter 2, og dernæst i Karakter 3. Er disse Karakterer ens, afgøres Rækkefølgen ved Lodtrækning.

Desuden kan Regimenterne — undtagelsesvis — ved motiveret Indstilling til Generalinspektøren for Rytteriet faa Bemyndigelse til at tildele Patrouillerytterlegnet til en Rytter, der under Øvelser (særlig større Øvelser) har lagt de ovenfor nævnte Egenskaber i særlig Grad for Dagen. I Indstillingen skal

der gøres nøje Rede for den indstilledes Forhold ved den eller de paagældende Lejligheder samt en Udtalelse om Grunden til, at han ikke har opnaaet Patrouillerytterteg net paa normal Vis.

Udmærkelsestegnet uddeles paa højtidelig Maade af Regimentschefen.

Ved Hjemsendelsen overlades der hver Patrouillerytter til Ejendom 1 Patrouillerytterteg n, der medbringes ved senere Indkaldelse.

Om Fortabelse af Retten til at bære Udmærkelsestegnet indstilles ordentligvis af Eskadronen til Regimentet, der træffer Afgørelse herom.

Fremmede Ordener og Hæderstegn.

Udenlandske Ordener eller Hæderstegn vil ordentligvis blive den paagældende tilstillede gennem hans Afdeling (jfr. Kgl. Reskript af $^{29}/_{4}$ 1838, se »Dannebrogsordenen«).

Ansøgning om at maatte anlægge og bære en fremmed Dekoration indsendes ad Tjenestevejen. Er Dekorationen ikke modtaget fra Krigsministeriet, skal Ansøgningen indeholde Oplysning om, hvorledes den er modtaget, og tillige være bilagt med Ordensdiplomet.

Tilstaaelse for Modtagelse af Ordensdiplomer gives enten ved Udfyldning af en tilsendt Blanket, eller ved en almindelig Skrivelse, der dog ikke gives Overskrift. I begge Tilfælde indsendes Tilstaaelsen ved Følgeskrivelse, umiddelbart fra Afdelingen til Krigsministeriet.

Bestemmelser for Bæring af Ordener m. v.

1. *Almindelige Bestemmelser.*

Som almindelig Regel gælder, at Dannebrogskorset bæres paa venstre Bryst længst til højre; derefter følger andre danske Dekorationer, Medailler og Hæderstegn; endelig fremmede Ordener og Hæderstegn.

2. *Bestemmelser for Hærens Officerer og ligestilledes Paaklædning i Uniform.*

Allerhøjst stadfæstede $^{30}/_{4}$ 1890.

§ 4.

De indenlandske Ordener og Hæderstegn, hvormed Officerer og Embedsmænd er benaadede, samt Erindringsmedaillen skal bæres til Paaklædning I og II, og der kan til disse Paaklædninger tillige bæres de udenlandske Ordener og Hæderstegn, som det allernaadigst er dem tilladt at anlægge og bære. Til Paaklædning III er det tilladt at bære Ordensbaand i Stedet for Ordener, samt at aflægge Hæderstegn og Erindringsmedaillen.

3. *Allerhøjeste Resolution af* $^{13}/_{7}$ *1881.*

Det tillades Underofficerer og med dem ligestillede fremtidig at bære Ordensbaand i Stedet for Dannebrogsmændenes Hæderstegn og at aflægge Hædersteg-nene for 8 og 16 Aars Tjeneste samt Erindringsmedaillen i Rekrut- og Uddannelsesskoler, ved Udrykning til Øvelser i Terrainet og paa Eksercerpladsen, ved Lejr- og Kantonnementsøvelser, ved Opmaalingsarbejder, Rekognosceringer og i indre Tjeneste.

Forbrydelse af Udmærkelsestegn.

1. Forbrydelse af Udmærkelsestegn er ikke nogen Straf, men kan være en Følge af visse idømte Straffe.

2. *Dannebrogsordenen og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.*

Ved Kgl. aabent Brev af $^{28}/_{6}$ 1808 (om Dannebrogsordenens Udvidelse) og Kgl. Anordning af $^{28}/_{1}$ 1809 (for Dannebrogsmændene) er bestemt, at naar nogen, der er dekoreret med Ordenen eller Hæderstegnet, tiltales for en Handling, som kan medføre legemlig Straf eller Ærens og den offentlige Agtelses Fortabelse, skal der ufortøvet gøres Indberetning derom til vedkommende Ministerium, for at dette kan foranledige Ordenskapitulets Forestilling til allerhøjeste Resolution om det indtil videre skal forbydes den paagældende at bære sit Ordens- eller Hæderstegn. I Forbindelse hermed er

det fremdeles bestemt, at ej heller nogen Dom, der medfører legemlig eller vanærende Straf, maa fuldbyrdes paa den paagældende, forinden Ordenstegnet er ham frataget ved allerhøjeste Resolution. Ordenstegnet indsendes derefter uopholdelig til Ordenskapitulet.

3. Om Forbrydelse af *Hæderstegnene for 8 og 16 Aars Tjeneste* se »Hæderstegn for 8 og 16 Aars Tjeneste«, Punkt 1, §§ 13 og 15.

4. ~~*Distinktionen for Flid og Dueligheed som Lærer*~~ *ved Mandskabets Uddannelse og Udmærkelsestegnene for Underofficerer, der er Skydelærere, Gymnastiklærere eller Beridere* forbrydes, naar den paagældende anses med en større Straf end 2 × 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller Bestillings Fortabelse. Bestemmelsen herom findes i Parolbefaling af $^{20}/_{8}$ 1827, saalydende:

»Da det er anset tvivlsomt om og hvorvidt Underofficerer, som er benaadede enten med Æressabel, Æresepaulet[1]), eller — — — — — — — saa ville Vi herved fastsætte — — — — — — — —; hvorved Vi dog tillige befale, at hvis en saadan Underofficer maatte befindes skyldig i et Forhold, der paadrager ham en større Straf end 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, bør han have sit Udmærkelsestegn forbrudt, og at dette ligeledes bør finde Sted, saafremt han dømmes til Degradation, men at det i alle slige Tilfælde, kun det undtaget, at han ved Dommen er tilfunden at degraderes for bestandig, skal være vedkommende Regiment eller Korps tilladt at indstille ham til igen at erholde Udmærkelsestegnet, naar han ved uafbrudt godt Forhold i nogen

[1]) ~~Disse Udmærkelsestegn anvendtes indtil Fremkomsten af allerhøjeste Resolution af $^{14}/_{7}$ 1843 (se »Distinktion for Flid og Dueligheed som Lærer ved Mandskabets Uddannelse«, Punkt 1.).~~

~~Tid efter udstaaet Straf,~~ maatte ~~vise sig værdig hertil, og bør da i Indstillingen anføres den Forseelse, der har paadraget ham Straffen.~~ —«

5. *Medaillen for ædel Daad og Medaillen for Druknedes Redning* forbrydes ikke.

6. *Erindringsmedaillerne for Krigene 1848—50 og 1864* forbrydes, naar vedkommende ved Dom findes skyldig til Strafarbejde eller i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

7. Naar Udmærkelsestegn forbrydes, skal Afdelingen lade den paagældende aflægge det, forinden Dommen befales fuldbyrdet.

Foreningsemblemer.

Foreningsemblemer.

1. Med Henhold til allerhøjeste Resolution af 1885 er det tilladt Officerer o. l. samt Underofficerer o. l., der er Medlemmer af Selskabet »De danske Vaabenbrødre«, at bære Selskabets Emblem til Uniform, naar de deltager i Møder og Sammenkomster i dets Afdelinger og Anliggender, dog kun for saa vidt Bestyrelsen er repræsenteret, eller Sammenkomsten sker med dens Indvilligelse. Emblemet bæres paa venstre Side af Brystet.

2. Foranlediget ved Andragender fra de paagældende Foreninger er det tilladt Personer af Hæren, der er Medlemmer af »Danmarks Afholdsforening«, »Nordisk uafhængig Good Templar Orden«, »Independent order of Good Templars«, »Afholdssamfundet« samt »Det blaa Kors«, at bære vedkommende Forenings Fællesmærke paa venstre Overærme, eventuelt nedenfor de der anbragte Distinktions- eller Kendingssnore.

Et Eksemplar af hvert Mærke er tilstillet Kommandanterne i de forskellige Garnisoner til Efterretning for vedkommende Garnison.

Grænsegendarmerikorpset.

Grænsegendarmerikorpset.

1. Lov om Grænsegendarmeriet af $^{13}/_{5}$ 1911.

§ 1.

Grænsegendarmeriet bestaar af Chef, Næstkommanderende, 2 Stabssergenter, 7 Oversergenter, samt i alt 106 Sergenter og Gendarmer. Ved indtrædende Ledighed bliver dog 15 Gendarm- eller Sergentnummere ikke at genbesætte.

Underofficerer og Gendarmer, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter de i § 4 indeholdte Regler.

§ 2.

Chefen lønnes med 4,200 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 5,400 Kr.

Næstkommanderende lønnes med 2,400 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 250 Kr. indtil 3,400 Kr.

§ 3.

Underofficererne og Gendarmerne lønnes saaledes:

Stabssergenter aarlig med 1,980 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 2,220 Kr.,

Oversergenter aarlig med 1,620 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden med 1,860 Kr.,

Korpsets øvrige Mandskab aarlig med 900 Kr. stigende hvert 4de Aar med 120 Kr. indtil 1,260 Kr., derefter hvert 4de Aar stigende med 150 Kr. indtil 1,560 Kr. Gendarmer kan, efter 8 Aars Tjeneste i Korpset, udnævnes til Sergenter.

7 beredne Oversergenter og 2 beredne Gendarmer oppebærer aarlig hver 60 Kr. i Godtgørelse for Afgivelse af Staldrum og Anskaffelse af de fornødne Rekvisitter.

§ 4.

Korpsets Chef og Næstkommanderende udnævnes af Kongen og er berettigede til Pension efter den almindelige Pensionslov for Embedsmænd, hvorhos der i paakommende Tilfælde kan tillægges dem Invalideforsørgelse efter de for faste Officerer af Hæren til enhver Tid gældende Regler.

Korpsets Underofficerer og Gendarmer er berettigede til Pension og har Adgang til Understøttelse efter de for faste Underbefalingsmænd af Hæren derom til enhver Tid gældende Regler, saaledes at pensionsberettigende Indtægt er Lønning og Alderstillæg, og at aktiv Tjenestetid i Hæren medregnes. De har derhos Ret og Adgang til Invalideforsørgelse efter de for de militære Underklasser derom til enhver Tid gældende Regler. Efter samme Regler har ogsaa deres Enker og Børn Adgang til Pension og Understøttelse samt Forsørgelse af Invalidefonden.

§ 5.

Korpsets Underofficerer og Gendarmer, der ansættes i civile Stillinger under en Statsmyndighed, kommer straks op paa det Lønningstrin i den ny Stilling, som er nærmest højere end den i den hidtidige Stilling oppebaarne Lønning. Ved Pensionering fra den ny Stilling medregnes deres Tjenestetid som Underofficerer eller Gendarmer.

§ 6.

Ved nærværende Lovs Gennemførelse bortfalder Lov Nr. 63 om Grænsegendarmeriet af $^{28}/_{4}$ 1902.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den $^{1}/_{4}$ 1911.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Grænsegendarmerikorpset.

1. *Organisationsplan for Grænsegendarmerikorpset.* Allerhøjst stadfæstet $^{30}/_{9}$ 1902.

§ 1.

Grænsegendarmeriet er det militært organiserede Toldpoliti ved Landtoldgrænsen; det er underlagt Finansministeriet og særlig Generaltolddirektoratet.

§ 2.

Den af Gendarmeriet besatte Linie langs Landtoldgrænsen forbliver som hidtil inddelt i 2 Officerskredse, der atter inddeles i Underofficerskredse, svarende til de tidligere Vigilancedistrikter.

§ 3.

Chefen fører Kommandoen over Korpset samt leder Toldtjenesten og den Korpset overdragne Polititjeneste; han har den særlige Ledelse af den ene af Officerskredsene. Den næstkommanderende i Korpset forestaar den anden Officerskreds og har efter Chefens nærmere Ordre at varetage alt, hvad der angaar Mandstugt, Økonomi samt Udførelsen af den Korpset paahvilende Tjeneste.

§ 4.

Korpsets militære Pligter er de samme som de for Hæren foreskrevne. Derfor har saavel Officerer som Underofficerer og Gendarmer i Korpset at iagttage de almindelige Respektpligter lige overfor enhver i Hæren, som enten beklæder en højere Grad eller har en ældre Tjenestealder i samme Grad.

Officerer, Underofficerer og Gendarmer, som er stationerede i en By eller paa et Sted, hvor der ligger Militær, eller som i Tjenesteanliggender passerer en saadan By eller et saadant Sted, henhører ikke under Befalingsmændene for hint Militær eller under Byens Kommandant.

Er derimod de paagældende paa Orlov eller kommanderede til et Sted, uden for Korpsets Virkekreds (§ 2), hvor der ligger Militær, kommer de for Hæren i Almindelighed gældende Bestemmelser med Hensyn til tjenstlige Meldinger til Anvendelse.

§ 5.

Grænsegendarmeriet undergives Lov Nr. 542 af $^{4}/_{10}$ 1919 om Retsplejen ved Hæren og Søværnet.

Korpsets Chef har samme Myndighed til at paalægge sine undergivne Straf uden Dom, som den, der ved allerhøjeste Anordning af $^{31}/_{12}$ 1919, § 3, er tillagt Officerer af Oberstklassen og dermed ligestillede.

Straffesager, som Korpsets Chef ikke selv kan afgøre, indsender han til den af Hærens Rettergangschefer, hvis Rettergangsmyndighed Korpset maatte blive underlagt[1]). Denne Rettergangschef foretager derefter det videre fornødne til Fremme og Afgørelse af paagældende Sager.

[1]) Chefen for 6te Regiment er indtil videre Rettergangschef for Grænsegendarmerikorpset.

(Krigsministeriets Anmærkning.)

af den ham som Jurisdiktionschef tillagte Myndighed arbitrært at afgøre slige Sager, ligesom han ogsaa, efter Afsigelse af Krigsretsdom, har at træffe Bestemmelse angaaende Fuldbyrdelsen eller Formildelsen af den ikendte Straf, for saa vidt saadant efter de almindelig gældende Regler er overladt Jurisdiktionschefen.

Er det nødvendigt, at en Underofficer eller Gendarm møder for den civile Ret, har den paagældende Retsbetjent derom at henvende sig til Korpsets Chef eller næstkommanderende.

§ 6.

Officersposterne besættes fortrinsvis med Officerer, der staar eller har staaet i Rytteriet.

§ 7.

Underofficererne og Gendarmerne ansættes af Generaltolddirektoratet. Hjemsendte Underofficerer, Underkorporaler og menige af Hæren kommer fortrinsvis i Betragtning. Underofficersposterne er som Regel Oprykningsposter for Gendarmerne. Det er dog ikke udelukket, at Underofficerer kan antages blandt uden for Korpset staaende.

Følgende Betingelser kræves til Antagelse i Korpset:

1. Vedkommende maa have tilendebragt den for den paagældende Vaabenart befalede faste Tjeneste samt kunne læse og skrive tilfredsstillende;
2. for sit Forhold saavel i som uden for Militærtjenesten maa han kunne fremlægge Anbefalinger;
3. han maa i Reglen ikke være over 26 Aar gammel og skal være sund og stærk;
4. han maa som Regel være ugift.

§ 8.

Forfremmelser og Afskedigelser i Korpsets Underklasser bestemmes af Generaltolddirektoratet.

Ønsker en Underofficer eller Gendarm sin Afsked, maa han derom indgive skriftlig Begæring til Chefen.

§ 9.

Underofficererne rangerer med de lige benævnte i Hæren, Gendarmerne med Underkorporaler; de bærer de for Klasser i Hæren, med hvilke de rangerer, reglementerede Distinktioner.

Underofficererne i Korpset har lige med Underofficerer i Hæren Adkomst til Hæderstegn og Ansættelse i Civiletaten.

§ 10.

Underofficerer og Gendarmer, som selv skaffer sig Kvarter, faar den lovbestemte Kvartergodtgørelse, medens denne tilbageholdes, naar de indkvarteres.

§ 11.

Underofficerer og Gendarmer skal have Tilladelse af Generaltolddirektoratet til at gifte sig.

§ 12.

Korpsets samtlige Udgifter afholdes af Toldvæsenet.

§ 13.

Den ved allerhøjeste Resolution af 11te Februar 1876 stadfæstede Organisationsplan for Grænsegendarmeriet er hermed bortfalden.

De ved allerhøjeste Resolution af 20de Maj 1871 stadfæstede Instruktioner for Officerer og Mandskab forbliver indtil videre i Kraft, dog at Generaltolddirektoratet kan ændre dem eller udstede ny.

2. Naar værnepligtige af Hæren antages til Tjeneste ved Grænsegendarmerikorpset eller under Tjenesten ved dette forfremmes til Underofficerer, vil de paagæl-

dende Afdelinger faa Meddelelse derom umiddelbart fra Krigsministeriet. De paagældende føres i Stambog ved Hæren, indtil de har aftjent deres Værnepligt — med Vedtegning om deres Grad i Grænsegendarmerikorpset —, men indkaldes ikke til Hæren, saa længe de staar i Korpset.

Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien.

Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien.

1. *Lov om Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien.* Allerhøjst stadfæstet 29/4 1913.

§ 1.

Det vestindiske Gendarmerikorps er et militært Korps, hvis Opgave det er at vaage over den offentlige Orden og Sikkerhed i Dansk Vestindien.

I den daglige Polititjeneste samvirker det med det stedlige Politi i Overensstemmelse med de af Guvernøren fastsatte Regler.

§ 2.

Gendarmerikorpset, over hvilket Guvernøren er øverstbefalende, bestaar af:

Paa St. Croix:

Chefen,
2 Premierløjtnanter,
1 Stabssergent,
1 Oversergent,
3 Sergenter og
85 menige, hvilken Styrke fordeles mellem de 3 Garnisonssteder: Christianssted, Frederikssted og Kingshill.

Paa St. Thomas:

1 Premierløjtnant,
1 Sergent og
35 menige.

Ved Gendarmeriet ansættes derhos en Bøssesmed. Af de menige kan Guvernøren udnævne indtil 5 til Korporaler og indtil 6 til Underkorporaler.

Korpset har 36 Heste.

Naar Guvernøren finder, at særlige Forhold gør det nødvendigt, kan han midlertidig overføre Tropper fra den ene Ø til den anden.

Auditørforretningerne ved Korpset udføres uden særligt Vederlag af Underdommerne i de paagældende Garnisoner.

Lægetjenesten udføres af dertil af Guvernementet antagne Læger.

§ 3.

Chefen for Korpset, Premierløjtnanterne, Stabssergenten, Oversergenten og Sergenterne antages blandt Hærens faste Befalingsmænd.

Chefen for Korpset og Stabssergenten ansættes for et Tidsrum af 4 Aar, Premierløjtnanterne, Oversergenten og Sergenterne for 3 Aar. Med Guvernementets Samtykke kan der tilstaas Forlængelse af Tjenestetiden.

Som Betingelse for Antagelse kræves for Chefens Vedkommende, at han har gjort 10, for Premierløjtnanternes Vedkommende, at de har gjort 4 Aars Tjeneste som faste Officerer af Linien i Hæren.

Saafremt der til Chef for Korpset antages en Officer, der ikke har opnaaet Kaptajns Grad i Hæren, tillægges der ham saadan Grad, saalænge han beklæder Stillingen som Chef.

Stabssergenten skal have opnaaet Oversergentsgrad i Hæren, Oversergenten skal have mindst 8 Aars Tjeneste som Sergent og Sergenterne mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

De saaledes i Gendarmerikorpset midlertidig ansatte Officerer og Underofficerer sættes fra Ansættelsesdagen at regne i overtalligt Nummer i deres Vaaben uden Lønning i Hæren. Naar de efter Udløbet af den Tid, for hvilken de er antagne, atter melder sig til Tjeneste ved

Hæren, genindtræder de i Lønning ved denne, uanset om de maa forblive i overtalligt Nummer, indtil der finder Afgang Sted i det Vaaben (eller den Del af det Vaaben), til hvilket (hvilken) de hører. Ved Beregning af Alderstillæg i Hæren medregnes Tjenestetiden i Gendarmerikorpset.

I Henseende til Enkeforsørgelsespligt i Henhold til Lov af 5. Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter og i Henseende til Pension og Invalideforsørgelse regnes Tjenesten i Gendarmerikorpset lige med Tjenesten i Hæren, dog saaledes, at der ved Tegning af pligtig Enkeforsørgelse og ved Pensionsberegning kun tages Hensyn til den Lønning, som vilde have tilkommet den paagældende i Følge hans Stilling i Hæren.

Befalingsmænd i Korpset maa ikke ansættes i Embede eller Bestilling under den civile Administration samtidig med deres Tjeneste i Korpset, medmindre Tilladelse dertil gives af Finansministeriet for hvert enkelt Tilfælde.

§ 4.

Gendarmerne hverves i Moderlandet blandt de værnepligtige, der i Hæren har gennemgaaet den første Uddannelse og den i Forlængelse heraf faldende fortsatte Tjeneste, hvis de har været udtagne hertil. Undtagelsesvis kan de med Krigsministeriets Samtykke antages forinden.

Tjenestetiden er 3 Aar regnet fra Ankomsten til Dansk Vestindien; den kan med Guvernementets Samtykke forlænges for et Aar ad Gangen.

De hvervede, der har tjent 3 Aar i Korpset, fritages for de i Lov om Hærens Ordning Nr. 209 af $^{30}/_{9}$ 1909 omhandlede Indkaldelser til fortsat Øvelse i 20 og 25 Dage; de, der har tjent 4 Aar eller derover, tillige for de i samme Lov fastsatte Indkaldelser til fortsat Øvelse i 6 Dage.

§ 5.

Lønningerne ved Korpset fastsættes saaledes:

Chefen	8,000 Fr.	aarlig.
3 Premierløjtnanter hver	6,000 -	—
1 Stabssergent	5,000 -	—
1 Oversergent	3,500 -	—
4 Sergenter hver	3,000 -	—
1 Bøssesmed	3,000 -	—

De hvervede 3 Fr. 25 Bit pr. Dag.

Der tilstaas den Premierløjtnant, der forretter Tjeneste som Adjutant hos Guvernøren, et Honorar af 600 Fr. aarlig.

Den blandt de genhvervede, der gør Tjeneste som Skriver, gives der et Tillæg af 600 Fr. aarlig.

Korporaler og Underkorporaler faar et Kommandotillæg af henholdsvis 240 Fr. og 120 Fr. aarlig.

Guvernementet kan med Finansministeriets Samtykke tilstaa menige, der efter 3 Aars Tjeneste paa ny lader sig hverve, en fast Løn af 2,000 Fr. aarlig. De kan endvidere med Guvernementets Tilladelse tage Bolig udenfor Kasernen og gifte sig og faar da tillige Kvartergodtgørelse.

§ 6.

Udkommando til Gendarmerikorpset sker iøvrigt paa følgende Vilkaar:

A. Officerer.

1. Halv Lønning fra Ansættelsesdagen til Ankomsten til Dansk Vestindien; 600 Fr. til Udgifter ved Udrejsen samt 600 Fr. i Ekviperingsgodtgørelse.
2. Frit Kvarter og frit Lægetilsyn efter de for Hæren til enhver Tid gældende Regler.
3. Halv Lønning under Hjemrejsen fra dennes Paabegyndelse, indtil de atter melder sig til Tjeneste i Hæren; 600 Fr. til Udgifter ved Hjemrejsen og 450 Fr. i Ekviperingsgodtgørelse ved Hjemkomsten.

D. Gendarmerne.

1. Ved Antagelsen 30 Kr. i Haandpenge.
2. Halv Lønning fra Antagelsen indtil Udrejsens Begyndelse; fri Udrejse, men ingen Lønning under Udrejsen; fuld Lønning fra Ankomstdagen til Dansk Vestindien.
3. Frit Kvarter, fri Over- og Undermundering, frit Fodtøj, fri Vadsk af Lagener og Haandklæder samt fri Pudsemidler; frit Lægetilsyn og fri Medicin samt mod Indeholdelse af den halve Lønning fri Hospitalsbehandling.
4. Naar Naturalforplejning finder Sted, kan der indeholdes indtil 1 Fr. 75 Bit for hver Forplejningsdag.
5. Fri Hjemrejse eller efter Guvernementets Bestemmelse en hertil svarende Godtgørelse samt endvidere til Smaaudgifter under Rejsen 35 Fr. For at vedkommende skal kunne nyde godt heraf, maa Hjemrejsen dog ske inden en nærmere af Guvernementet indenfor et Tidsrum af højst 2 Aar efter Udtrædelsen af Korpset fastsat Frist. Under lige Vilkaar kan der ogsaa tilstaas Gendarmerne fri Bortrejse andetstedshen end hjem til Danmark (eller Godtgørelse herfor), dog at Udgiften ikke maa overstige, hvad Hjemrejsen vilde koste, ligesom der ogsaa i disse Tilfælde kan tilstaas Gendarmen indtil 35 Fr. til Smaaudgifter paa Rejsen.

   Desuden tilstaas der dem efter 3 Aars uafbrudt god Tjeneste 300 Fr., der udbetales dem ved Hjemkomsten, eller saafremt de forbliver i Dansk Vestindien, ved deres Udtrædelse af Korpset.
6. De genhvervede kan der yderligere tilstaas 100 Fr. for hvert helt Aars god Tjeneste udover de 3 første.

   De blandt de genhvervede Gendarmer, der faar en fast Løn af 2,000 Fr. aarlig, betaler for Hospitalsophold 3 Fr. pr. Sygedag.

§ 7.

De for Gendarmerikorpset hidtil anvendte Retter-

B. Stabssergenten.

1. Halv Lønning fra Ansættelsesdagen til Ankomsten til Dansk Vestindien; 600 Fr. til Udgifter ved Udrejsen samt 600 Fr. i Ekviperingsgodtgørelse.
2. Frit Kvarter; endvidere frit Lægetilsyn og fri Medicin for ham selv og Hustru og Børn under 18 Aar efter de for Hæren til enhver Tid gældende Regler.
3. Halv Lønning under Hjemrejsen fra dennes Paabegyndelse, indtil han atter melder sig til Tjeneste i Hæren: 600 Fr. til Udgifter ved Hjemrejsen og 450 Fr. i Ekviperingsgodtgørelse ved Hjemkomsten.
4. 115 Fr. aarlig i Overmunderingsgodtgørelse, at udbetale ved hvert Finansaars Slutning, samt en passende maanedlig Belysningsgodtgørelse.

C. Oversergenten og Sergenterne.

1. Halv Lønning fra Ansættelsesdagen til Ankomsten til Dansk Vestindien; 500 Fr. til Udgifter ved Udrejsen samt 500 Fr. i Ekviperingsgodtgørelse.
2. Frit Kvarter og en passende Belysningsgodtgørelse; endvidere frit Lægetilsyn og fri Medicin for dem selv og Hustruer og Børn under 18 Aar efter de for Hæren til enhver Tid gældende Regler.
3. 92 Fr. aarlig i Overmunderingsgodtgørelse, at udbetale ved Finansaarets Slutning. Til den Sergent, der gør Tjeneste som Berider, udbetales desuden hvert Fjerdingaar 20 Fr. for Slid paa Munderingsstykker.
4. Halv Lønning under Hjemrejsen fra dennes Paabegyndelse, indtil de atter melder sig til Tjeneste i Hæren; 500 Fr. til Udgifter ved Hjemrejsen samt 450 Fr. i Ekviperingsgodtgørelse ved Hjemkomsten.
5. For Bøssesmeden gælder samme Vilkaar som for Sergenter; dog udbetales der ham ingen Belysningsgodtgørelse og ingen Ekviperingsgodtgørelse ved Hjemkomsten.

gangs- og Straffebestemmelser er fremdeles gældende, indtil anden Ordning træffes ved særlig Lov.

§ 8.

De i Anordning Nr. 14 for St. Croix af $^{5}/_{11}$ 1880 givne Bestemmelser om Tilvejebringelse under overordentlige Forhold af Ride- og Trækdyr til Hærstyrken finder ogsaa Anvendelse paa Gendarmerikorpset.

§ 9.

Finansministeren kan bestemme, at Befalingsmænds og menige Gendarmers Tjeneste i Korpset skal ophøre forinden den paatagne Tjenestetids Udløb, samt fastsætte Vilkaarene for saadant Ophør.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft 3 Maaneder efter at have erholdt kongelig Stadfæstelse. Samtidig ophæves Lov Nr. 117 af $^{6}/_{4}$ 1906 om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien.

Garnisonssteder: Christiansted, Frederiksted og Kingshill.

Paa St. Thomas:

1 Premierløjtnant,
1 Oversergent,
1 Sergent og
30 menige.

Ved Gendarmeriet ansættes derhos en Bøssesmed. Af de menige kan Guvernøren udnævne indtil 4 til Korporaler og indtil 4 til Underkorporaler.

Korpset har 33 Heste.

Naar Guvernøren finder, at særlige Forhold gør det nødvendigt, kan han midlertidig overføre Tropper fra den ene Ø til den anden.

Auditørforretningerne ved Gendarmerikorpsets Afdelinger besørges uden særligt Vederlag af de vedkommende Underdommere, Lægeforretningerne af Læger, som Guvernøren dertil antager.

§ 3.

De menige hverves blandt de i Moderlandet værnepligtige for en Tjenestetid af 3 Aar fra Ankomsten til Vestindien at regne. De antages fortrinsvis blandt dem, der har gennemgaaet den første samlede Uddannelse ved deres Vaaben og tillige tilendebragt den fortsatte Tjeneste, hvis de har været udtagne hertil (jfr. Hærloven af 6te Juli 1867 §§ 13 og 16). Undtagelsesvis kan de med Krigsministeriets Samtykke antages forinden. Efter Udløbet af den paatagne Tjenestetid kan der med Guvernørens Samtykke tilstaas Forlængelse af Tjenestetiden.

De hvervede bliver, naar de har tjent 3 Aar i Korpset, at overføre i Forstærkningen og efter 6 Aars Tjeneste at udslette af Rullen. § 62 i Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 ophæves.

§ 4.

Officers- samt Oversergent- og Sergentpladserne i Korpset besættes med Officerer og Underofficerer af Hæren. De ansættes for en Tid af 3 Aar. Med Guvernørens Samtykke kan der tilstaas Forlængelse af Tjenestetiden.

Som Betingelse for Antagelse kræves for Chefens Vedkommende, at han har gjort tolv, for de øvriges Vedkommende, at de har gjort 5 Aars Tjeneste i Hæren, henholdsvis som Officerer og Underofficerer.

Saafremt der til Chef for Korpset antages en Officer, der ikke har opnaaet Kaptajns Grad i Hæren, tillægges der ham saadan Grad, saa længe han beklæder Stillingen som Chef.

De saaledes midlertidig i Dansk Vestindien ansatte Officerer og Underofficerer sættes i det Tidsrum denne Tjeneste varer, uden for Nummer i deres Vaaben uden Lønning. Ved deres Tilbagekomst efter den midlertidige Tjenestetids Udløb indtræder de straks i Nummer og i den Lønningsklasse, hvortil de efter deres Grad og Aldersorden hører, uanset om der paa det Tidspunkt haves Nummer ledigt.

Medens de hører til Gendarmerikorpset lønnes de efter de for dette gældende Bestemmelser.

I Henseende til Pension og Invalideforsørgelse regnes Tjeneste i Gendarmerikorpset lige med Tjeneste i Hæren, dog saaledes at der ved Pensionsberegning kun tages Hensyn til den Lønning, som vilde have tilkommet den paagældende ifølge hans Stilling i Hæren.

Officererne i Korpset maa ikke ansættes i Embede eller Bestilling under den civile Administration samtidig med deres Tjeneste i Korpset, medmindre Tilladelse dertil gives af Finansministeriet for hvert enkelt Tilfælde.

§ 5.

Lønningerne for Gendarmerikorpset fastsættes saaledes:

A. Officerernes Lønninger:

Chefen	8,000	Fr. aarlig,
2 Premierløjtnanter, hver . .	6,000	- — ,
1 do.	5,000	- — ,

B. Underofficerernes og de meniges Lønninger:

Oversergenterne hver	3,250	Fr. aarlig,
Sergenterne	3,000	- — ,
Bøssesmeden	3,000	- — .

De hvervede faar hver 3 Fr. 25 Bit pr. Dag, hvorhos der tilstaas Korporaler og Underkorporaler et Kommandotillæg af henholdsvis 200 og 100 Fr. aarlig.

Officerer, Underofficerer og menige har frit Kvarter.

Underofficerer og menige faar fri Overmundering; Underofficerer, som maatte foretrække at holde sig selv med Overmundering, har dog Ret hertil, og der tilkommer dem da Godtgørelse herfor efter de i Hæren gældende Regler samt i Ekviperingsgodtgørelse 500 Fr. ved Udrejsen og 450 Fr. ved Hjemrejsen.

Officererne, Oversergenterne, Sergenterne og Bøssesmeden behandles i Sygdomstilfælde efter de for Hæren til enhver Tid gældende Regler.

De hvervede har fri Medicin og fri Lægebehandling samt endvidere mod Indeholdelse af den halve Lønning fri Hospitalsbehandling.

Naar Naturalforplejning finder Sted, kan det til Dækning af Udgifterne nødvendige Beløb indeholdes i Lønningen, dog ikke udover 1 Fr. 75 Bit for hver Dag den paagældende deltager i Naturalforplejningen.

Ved Antagelsen faar hver af de hvervede i Haandpenge 30 Kroner.

§ 6.

Officerer og Underofficerer af Hæren, der ansættes til Tjeneste i Gendarmerikorpset, faar halv Lønning

fra Ansættelsesdagen, indtil de tiltræder Tjeneste i Vestindien, og ligeledes fra Dagen for deres Afrejse derfra, indtil de paa ny melder sig til Tjeneste i Hæren. De hvervede faar halv Lønning fra Antagelsen indtil Udrejsens Begyndelse, men ingen Lønning, saa længe Udrejsen varer.

Officererne faar endvidere 600 Fr. til Udgifter ved Udrejsen og det samme Beløb til Hjemrejsen samt i Ekviperingsgodtgørelse 600 Fr. ved Udrejsen og 450 Fr. ved Hjemkomsten.

Underofficererne og de menige faar fri Ud- og Hjemrejse eller en hertil svarende Godtgørelse.

§ 7.

Der tilstaas ved Udtrædelsen de hvervede, der har gjort mindst 3 Aars uafbrudt god Tjeneste i Korpset, 300 Fr. for hver fulde 3 Aars Tjeneste.

Guvernementet kan tilstaa menige, der efter 3 Aars Tjeneste paa ny lader sig hverve, en fast Løn af 2,000 Fr. aarlig. De kan endvidere med Guvernementets Tilladelse tage Bolig uden for Kasernen og gifte sig og faar da tillige Kvartergodtgørelse.

§ 8.

De for den hidtilværende vestindiske Hærstyrke gældende Rettergangs- og Straffebestemmelser er anvendelige paa Gendarmerikorpset, indtil anden Ordning træffes ved særlig Lov.

§ 9.

De i Anordning for St. Croix af 5te November 1880 givne Bestemmelser om Tilvejebringelse under overordentlige Forhold af Ride- og Trækdyr til Hærstyrken finder ogsaa Anvendelse med Hensyn til Gendarmerikorpset.

§ 10.

Finansministeren gennemfører de i denne Lov indeholdte Bestemmelser og giver de fornødne Forskrifter vedrørende Overgangen fra Hærstyrke til Gendarmerikorps. Ministeren er bemyndiget til at fastsætte de Vilkaar, paa hvilke det kan tillades Officerer, Underofficerer og menige, der er tjenstgørende ved Hærstyrken, at indtræde i Gendarmerikorpset.

§ 11.

Der opføres paa Kingshill paa St. Croix en Kaserne, Kongshøj Kaserne, med Benyttelse af de der værende Bygninger og Ruiner. Kasernen skal kunne afgive Bolig for en gift Officer, 2 gifte Underofficerer samt 30 menige Gendarmer. Til dette Byggeforetagende maa anvendes indtil 79,000 Fr.

§ 12.

Denne Lov skal revideres inden 6 Aar fra dens Ikrafttræden.

2. Værnepligtige, der hverves til Tjeneste som menige i Gendarmerikorpset, føres vedblivende i Stambog ved Hæren, indtil de slettes af Rullen. Ved Overførelse til Reserven forholdes der, som om den værnepligtige var hjemsendt til det Lægd, i hvis Rulle han stod ved Afgangen til Vestindien.

3. Naar hjemsendte værnepligtige hverves til Tjeneste som menige i Gendarmerikorpset, vil de paagældende Afdelinger faa Meddelelse derom umiddelbart fra Krigsministeriet. Afdelingerne sender derefter Meddelelse til vedkommende Udskrivningskredse.

4. I Straffeattester, der begæres af værnepligtige, som vil søge Ansættelse ved Gendarmerikorpset, skal optages Oplysning om de ved civile Domstole idømte Straffe, som for de paagældende findes anførte i Stambogen.

Saadanne Straffeattester skal i den Anledning forsynes med Paategningen »Udstedt til Brug for den vestindiske Rekruteringe og Oplysningen gives en af følgende Former, nemlig enten: »Stambogen indeholder intet om, at han har været straffet ved civil Ret«, eller: »I Stambogen findes anført, at han ved civil Ret har været straffet saaledes (Stambogens Oplysninger)«.

5. Paa Forholdsattester, der udstedes til Brug for værnepligtige, der søger Ansættelse i Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien, gives en udtrykkelig Udtalelse angaaende den paagældendes Ædruelighed. (Jfr. »Love og Bestemmelser for Hæren«, 14de Hefte, Punkt 284).

6. Ved Fremsendelsen af Ansøgninger fra Officerer og Underofficerer om Ansættelse i Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien vedlægges Afskrift af den for den paagældende sidst udfærdigede Forfremmelsesbedømmelse.

7. De i Henhold til den tidligere Lov om Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien (af $^{6}/_{4}$ 1906) hvervede Gendarmer, der har tjent i Korpset i 3 Aar, men ikke længere vil kunne overføres i Forstærkningen (jfr. nævnte Lovs § 3), skal ikke indkaldes til de i Lov om Hærens Ordning af $^{30}/_{9}$ 1909 omhandlede Indkaldelser til fortsat Øvelse i 20 og 25 Dage. De er derimod pligtige til at møde til Alarmeringsøvelser og til fortsat Øvelse i 6 Dage, hvor denne Tjeneste i Henhold til de almindelige Regler i Hærloven maatte paahvile dem.

De af de omhandlede Gendarmer, der har tjent i Korpset i 4 Aar, fritages tillige for Indkaldelser til fortsat Øvelse i 6 Dage, men er pligtige til at møde ved Alarmeringsøvelser som ovenfor anført.

Under ekstraordinære Forhold skal de ovennævnte ikke indkaldes i deres første 8 Værnepligtsaar, men først sammen med den Aargang, hvortil enhver af dem vilde have henhørt, hvis han efter de tidligere gældende Regler var bleven overført i Forstærkningen. De betragtes i den omhandlede Henseende som hørende til 9. Aargang i det Aar, i hvilket deres 3die Tjenesteaar i Gendarmerikorpset udløb.

De af de paagældende, der har tjent i Korpset i 6 Aar, har Krav paa at slettes af Rullen.

Adgang til civile Embeder og Bestillinger.

Adgang til civile Embeder og Bestillinger.

I. Faste Officerer.

1. *Bestemmelser for Avancement, Pensionering og Belønning ved Land-Etaten.* Allerhøjst fastsatte $^{28}/_{4}$ 1842.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

C. Belønninger.

I. For Officerer.

— — — — — — — — — — — — — — — —

30. ***Befordring i det Civile.*** Af Embederne, der efter allerhøjeste Resolution af $^{18}/_{5}$ 1804[1]) og senere Bestemmelser er bestemte for Underofficerer, forbeholdes pensionsberettigede Officerer udtrykkelig dem, hvis Indtægter overstiger 500 Rbd., og hvis Forretninger er passende for Officerer, — — — — — og endelig reserveres saa vel de 2 General-Krigs-Commissariats- som samtlige Land- og Sø-Krigs-Commissairs-Poster pensionsberettigede Stabs-Officerer eller Ritmestre og Kaptajner.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Indstillingen om Besættelsen af de civile Embeder, der reserveres Officerer, bliver at nedlægge af vedkommende militære Autoritet; men bestemmes det herved:

at en Officer, for at erholde fortrinlig Adgang til civil Befordring, maa have underkastet sig en Prøve ved at tjene 1 Aar som Volontær i det Fag, hvori han

[1]) Se nedenfor under III. Faste Underofficerer.

ønsker Ansættelse, og af vedkommende erhverve sig Attest for, at han dertil er skikket; og

at en Officer først efter en Tjenestetid af 16 Aar skal kunne ansøge om Permission til at underkaste sig den ommeldte Prøve ved disse Autoriteter.

2. *Bestemmelser angaaende Tilvejebringelse af Reserveofficerer ved Infanteriet.* Allerhøjst approberede $^{20}/_{9}$ 1860.

§ 10.

Reserveofficererne skal herefter i Forbindelse med Officererne af Armeens Linie have fortrinsvis Adgang til de egentlige Embedsstillinger i Krigsministeriets Departementer — — — —.

II. Værnepligtige Officerer og ligestillede samt Korporaler.

1. *Bestemmelser angaaende Tilvejebringelse af Reserveofficerer ved Infanteriet.* Allerhøjst approberede $^{20}/_{9}$ 1860.

§ 12.

I Henhold til derom fra Finansministeriet udgaaet Bekendtgørelse er der aabnet Reserveofficererne fortrinsvis Adgang til et betydeligt Antal Embeder og Bestillinger under det nævnte Ministerium.

2. *Bestemmelser angaaende Tilvejebringelse af Reserveunderofficerer ved Infanteriet.* Allerhøjst approberede $^{29}/_{9}$ 1860.

§ 4.

I Henhold til derom fra Finansministeriet udgaaet Bekendtgørelse er der aabnet Reserveunderofficererne

fortrinsvis Adgang til et betydeligt Antal Embeder og Bestillinger under det nævnte Ministerium.[1])

3. *Allerhøjeste Resolution af* $^{30}/_{9}$ *1860* (paa en af Finansministeren nedlagt allerunderdanigst Forestilling).

Vi bifalder allernaadigst følgende Bestemmelser:

I.

Den Krigsministeriet hidtil forbeholdte Ret dels til Indstilling dels til Udnævnelse til nogle Embeder og Bestillinger under Told- og Postvæsenet overgaar til Finansministeriet.

II.

Dog skal der gives *Underofficerer af de højere Grader i Armeens Linie*, naar de dertil af Krigsministeriet anbefales og de derhos paa den Maade, som senere nærmere vil være at fastsætte, har erhvervet den nødvendige Fagdannelse, lige Adgang med de i det følgende nævnte Klasser til alle Toldassistentposter, med Undtagelse af dem, hvortil der udfordres Sømandsdygtighed.

III.

A. De Mænd, der ifølge de af Os paa Krigsministeriets allerunderdanigste Forestilling under D. D. allernaadigst approberede Bestemmelser er indtraadte i Armeen som *Reserveofficerer*, indrømmes der, saa vel efter at de er traadte over i Forstærkningen som før denne Tid, naar de for øvrigt maatte være i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer og derhos har erhvervet den specielle Fagdannelse, som i hvert enkelt Tilfælde fordres, fortrinsvis Adgang til følgende under Finansministeriet ressorterende Embeder og Bestillinger:

[1]) Bekendtgørelsen af ovenstaaende Bestemmelser af $^{29}/_{9}$ 1860 er af Krigsministeriet i Departementstidende Nr. 60 og 61, 1860, ledsaget af en Række Bemærkninger.

1. Postmesterembeder paa 600 Rdl. fast aarlig Gage samt Postekspeditørbestillinger, for saa vidt ikke særegne Forhold med Hensyn til disse sidste maatte tilsige en anden Besættelsesmaade, ligeledes Postskriverembeder ved Overpostmesterembedet i Kjøbenhavn — — — — — — samt Assistentposter under Generaldecisoratet for Postvæsenets Regnskabsvæsen;

2. Telegrafist- og Telegrafassistentbestillinger ved Statstelegrafen;

3. Toldassistentposter, for saa vidt der ikke til disse udfordres Sømandsdygtighed;

4. Slots- og Palæforvalterembeder.

Den specielle Fagdannelse i Told-, Post- og Telegraffaget godtgøres ved længere Tids tilfredsstillende Tjeneste i vedkommende Etat enten i Overbestyrelsens eller de lokale Embedsmænds Kontorer.

B. De Mænd, der ifølge de fornævnte for Krigsministeriets Vedkommende givne Bestemmelser er indtraadte i Armeen som *Reserveunderofficerer*, indrømmes der efter endt fast Tjeneste, naar de for øvrigt dertil maatte egne sig og for saa vidt de har erhvervet sig den nødvendige Fagdannelse, fortrinsvis Adgang til følgende Bestillinger under Finansministeriet:

1. Bestillinger som Postkonduktører, Pakmestere ved Jernbanepostekspeditionerne, Postbude ved Overpostmesterembedet i Kjøbenhavn — — — — — samt Postarbejdsmænd;

2. Toldofficiantposter af 5te Klasse i Kongeriget — — — — —, for saa vidt der ikke til disse udfordres Sømandsdygtighed;

3. Skovfoged- og Opsynsmandsposter ved Statsskovene;

4. Bestillinger som Slots- og Palæ-Portnere.

Den specielle Fagdannelse som Skovfoged og Opsynsmand ved Statsskovene godtgøres paa den Maade, som er fastsat i de instruktoriske Bestemmelser om Statsskovenes Bestyrelse.

Toldofficianter af 5te Klasse i Kongeriget — — — — skal ved god Tjeneste i disse Bestillinger kunne erhverve lige Adgang med Reserveofficererne og Linieunderofficererne til Toldassistentposter, for saa vidt de iøvrigt er i Besiddelse af de dertil fornødne Egenskaber.

IV.

Saalænge indtil Reserveofficerer og Reserveunderofficerer i tilstrækkeligt Antal er udtraadte af de paagældende Skoler og Øvelser og har haft Adgang til i den behørige Tid at erhverve sig den for Ansættelsen i de ovennævnte Bestillinger fornødne Fagdannelse, vil de under III. opførte Bestemmelser kun efterhaanden og delvis komme til Anvendelse.

De under II opførte Bestemmelser vil, naar et behørigt Antal Linieunderofficerer er blevet dygtigt til Toldtjenesten, fra Begyndelsen kunne finde Anvendelse paa indtil Halvdelen af de ledigblivende Poster; hvorimod dette Forhold, altsom Reserveofficerernes og Reserveunderofficerernes Adkomster gøres gældende, vil blive gradvis at nedsætte.

I alle de Tilfælde, i hvilke hverken Bestemmelsen under II. eller III. bliver at anvende, vil de samme Regler blive fulgte, som hidtil har været gældende for civiles Ansættelse i vedkommende Etater.[11])

4. *Lov om Hærens Ordning af* $^{30}/_{9}$ *1909.*

§ 138.

Korporaler, der har gjort god Tjeneste som Korporal i mindst 1 Aar, har fortrinsvis Adgang til de Bestillinger, der ved kongelig Resolution af $^{29}/_{9}$ 1860 er hjemlede Reserveunderofficerer.

Sekondløjtnanter og Kornetter, der har gjort god Tjeneste som Sekondløjtnant eller Kornet i mindst 1 Aar, og Korporaler, som har gjort god Tjeneste som Korporal i mindst 2 Aar, har fortrinsvis Adgang til de Embeder og Bestillinger, som ved kongelig Resolution af $^{29}/_{9}$ 1860 er hjemlede Reserveofficerer.

De Korporaler, som, efter at have gennemgaaet Korporalskolen, har gjort 2 Aars god Tjeneste som Korporaler, erhverver den samme fortrinlige Adgang til visse Embeder og Bestillinger under Finansministeriet, som ved § 111 er hjemlet Sekondløjtnanter.

— — — — — — — — — — — — — — —

§ 111.

Den Sekondløjtnant, som hjemsendes efter god Tjeneste i en vis Tid, erholder Orlovspenge i Overensstemmelse med de i Lønningsloven fastsatte Regler. Han har tillige ved 1 Aars god Tjeneste som Officer erhvervet den ved Kongelig Resolution af $^{29}/_{9}$ 1860 Reserveofficerer hjemlede fortrinlige Adgang til visse Embeder og Bestillinger under Finansministeriet.

— — — — — — — — — — — — — — —

5. *Lov om Hærens Ordning af* $^{30}/_{9}$ *1909.*

§ 189.

Reserveintendanter, Forplejningsassistenter og Korporaler af Forplejningskorpset har Adgang til Embeder og Bestillinger efter kongelig Resolution af $^{29}/_{9}$ 1860, Reserveintendanter og Forplejningsassistenter som Kornetter, Korporaler som Korporaler af Vaabnene.

---

6. *Lov om Lønninger ved Toldvæsenet* af $^{19}/_{12}$ 1903, med de Ændringer, som følger af Lov Nr. 113 af $^{27}/_{5}$ 1908.

§ 2.

Der forbeholdes Officerer og Underofficerer, som for øvrigt er i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer og derhos har erhvervet behørig Fagdannelse, den dem i Lov om Hærens Ordning af $^{6}/_{7}$ 1867 §§ 103 og 111, Lov om Søværnets Ordning af $^{28}/_{5}$ 1880 § 37 og Lov om

Hærens Forplejningskorps af $^{26}/_{5}$ 1868 § 9[1]) forbeholdte fortrinsvise Adgang til Toldassistentposter i Overensstemmelse med de ved allerhøjeste Resolution af $^{29}/_{9}$ 1860 givne Regler.

7. *Lønningslov for Postvæsenet* af $^{23}/_{5}$ 1902 med de Ændringer, som følger af Lov Nr. 113 af $^{27}/_{5}$ 1908 m. m.

§ 7.

Der forbeholdes Officerer og Underofficerer, som for øvrigt er i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer og derhos har erhvervet behørig Faguddannelse, den dem i Lov om Hærens Ordning af $^{6}/_{7}$ 1867 §§ 103 og 111, Lov om Søværnets Ordning af $^{28}/_{5}$ 1880 § 37 og Lov om Hærens Forplejningskorps af $^{20}/_{5}$ 1868 § 6[1]) hjemlede fortrinsvise Adgang til mindre Embeder og Bestillinger under Postvæsenet i Overensstemmelse med de ved allerhøjeste Resolution af $^{20}/_{9}$ 1860 givne Regler, dog saaledes, at Bestemmelsen fremtidig gælder Postmestertjenester paa 1680 Kr. i Stedet for tidligere Postekspeditørbestillinger.

Den samme fortrinsvise Adgang til de i ovennævnte kongelige Resolution nævnte Embeder og Bestillinger under Postetaten tilstaas Ekspedienterne ved de faste og bevægelige Postkontorer samt Telegrafister, der har erhvervet den fornødne Dygtighed i Postfaget.

Kvinder har lige Adgang med Mænd til at oplæres og ansættes i Statens Tjeneste ved Postvæsenet, dog med Forbehold af den Forret, der ovenfor er tilstaaet militære Personer.

8. *Organisationsplan for Grænsegendarmerikorpset.* Allerhøjst stadfæstet $^{30}/_{9}$ 1902.

---

[1]) Nu henholdsvis Lov om Hærens Ordning af $^{30}/_{9}$ 1909, § 138, Lov om Søværnets Ordning af $^{30}/_{9}$ 1909, § 43, og førstnævnte Lovs § 189.

§ 7.

Underofficererne og Gendarmerne ansættes af Generaltolddirektoratet. Hjemsendte Underofficerer, Underkorporaler og menige af Hæren kommer fortrinsvis i Betragtning. — — — — — — — — — — — — — — —

9. *Skrivelse fra Konsejlspræsidiet til Krigsministeriet* af $^{31}/_{3}$ 1908.

I Ministermøde er det bestemt, at Funktionærer af Civiletaterne, der frivillig forretter Tjeneste som Sekondløjtnanter (jfr. § 111 i Lov om Hærens Ordning af $^{6}/_{7}$ 1867), under Tjenesten som Sekondløjtnant skal bevare deres Stilling og Aldersorden inden for vedkommende civile Etat og bibeholde Lønning fra denne, ligesom at det Tidsrum, i hvilket de forretter Sekondløjtnantstjeneste, ikke skal fradrages ved Beregning af deres Alderstillæg og pensionsgivende Tjenestetid.

Derimod paahviler det de paagældende Funktionærer selv at tilvejebringe og vederlægge en Stedfortræder til under deres Fraværelse at udføre den dem i Civiletaten paahvilende Tjeneste[1]).

III. Faste Underofficerer.

1. Ved *Kongelig Resolution af* $^{18}/_{5}$ *1804* er der fastsat følgende angaaende Underofficerers Adgang til Embeder og Bestillinger i Civiletaten.

— — — — — — — — — — — — — — —

2) Uden at have tjent 12 Aar i det militære Fag[2]); uden at have erhvervet sig Kundskaber og Færdighed

[1]) Bestemmelsen er i Juni 1909 udvidet til ogsaa at gælde for Funktionærer af Civiletaterne, der frivillig forretter Tjeneste som Reserveintendanter, Reservelæger og Reservedyrlæger.

[2]) Fra det Tidspunkt at regne, fra hvilket den paagældende har paataget sig frivillig Tjenestepligt.

(Krigsministeriets Anmærkning.)

i at læse, skrive og regne, følgelig Duelighed til forestaaende Embedsførelse; uden at have fortrinlig gode Vidnesbyrd om godt Forhold i deres Tjenestetid, vil ingen komme i Betragtning til Forfremmelse i det civile.

3) Ved lige Duelighed maa den ældre i Tjenesten gives Fortrin for den yngre, denne ogsaa, for saa vidt muligt er, forundes en af de med bedre Vilkaar aflagte Tjenester.

4) De, som saaledes overgaar til det civile, maa ikke være meget ældre end 45 Aar, og ikke sygelige.

— — — — — — — — — — — — — — —

8) At Underofficerer, naar de tiltræder et civilt Embede, ikke kan forafskediges derfra uden kongelig allerhøjeste Resolution, endskønt de dertil beskikkes enten ved Collegierne eller andre Øvrighedspersoner.

9) At det Embede, hvorudi de bliver ansatte, omtrent maa være af 150 til 200 Rd. aarlige Indkomster, og ingen under 100 Rd.

10) At et godt Forhold udi et saadant civilt Embede endvidere maa give Udsigter til Forflyttelse med forbedrede Vilkaar.

— — — — — — — — — — — — — — —

12) At til de Embeder, hvortil Øvrighederne er forundte Beskikkelsesret, hver Gang en Vakance anmeldes, trende maatte bringes i Forslag til Øvrighedens Valg, formedelst det med Ansættelsen forbundne Ansvar; at ogsaa ved disse, da de ikke alle er lige udi Indkomster, Forfremmelse fra de mindre Embeder til de bedre maa finde Sted, og at en og anden Borger 'af godt Forhold kan komme i Betragtning ved saadanne Byens Bestillinger, naar dertil havende Bevægaarsager tilstrækkeligen oplyses, og det ved allerunderdanigst Forestilling allernaadigst vorder tilladt.

13) Foruden flere Betjeninger, hvilke muligen kan gives, er følgende nu forhaanden opgivne til Adgang

for veltjente Underofficerer, naar de har den fornødne Duelighed dertil. *Fra det Kongelige Danske Cancellie*, med en næsten udelukkende Rettighed: — — — — Hof- og Stadsrets-Bud med flere som dertil kan henregnes; Bud ved Retterne i Almindelighed, ~~Gravere~~ — — — —. *Fra Generalitets- og Commissariats-Collegiet:* — — — — — — — Bud ved Collegiet og Fyrbøder; Portslutter. — — — — —

2. *Kongelig Resolution af* $^{18}/_{3}$ *1808* (meddelt ved Canc. Prom. af $^{26}/_{3}$ og $^{2}/_{4}$ 1808):

»Det er Vor allernaadigste Vilje, at Vakancer i Klokkertjenester for Fremtiden skal indberettes paa sædvanlig Maade, paa det at veltjente Underofficerer kan konkurrere til samme, da Vi iøvrigt allernaadigst ville lade paase, at ikkun saadanne Underofficerer, der enten har taget akademisk Eksamen eller er oplærte ved Skolelærer-Seminarierne, forundes deslige Tjenester.«

3. *Kongelig Resolution af* $^{23}/_{8}$ *1818:* at ved Garnisons Hospitalet maa N. N. ansættes som Portner — — og N. N. som Bud — —. Disse 2 Betjeninger skal iøvrigt opføres paa Listen over de for duelige og veltjente Underofficerer bestemte Embeder, til hvem de i Fremtiden, naar Vakance indtræffer, skal bortgives.

4. *Ved Reskript til det kgl. danske Cancellie af* $^{3}/_{10}$ *1819* blev det bestemt, at Portnertjenesten ved Fødsels- og Plejestiftelsen i Kjøbenhavn fremtidig skulde besættes med en veltjent Underofficer og Vakancen paa sædvanlig Maade indberettes.

5. Under $^{14}/_{7}$ 1838 er *det kgl. Danske Cancellie allernaadigst tilkendegivet*, at naar Tjenester af Hs. Maj. Kongen besættes med duelige og veltjente Underofficerer, bør disse ikke paa anden Maade igen kunne

afgaa fra samme, uden ved kongelig Resolution eller ved Retsdom.

6. *Bestemmelser for Avancement, Pensionering og Belønning ved Land-Etaten.* Allerhøjst fastsatte $^{28}/_{4}$ 1842.

C. Belønninger.

II. For Underofficerer og menige.

---

34. *Befordring i det Civile.* Veltjente Underofficerer beholder den dem tilsagte Adgang til de civile Embeder og Bestillinger, der omhandles i allerhøjeste Reskript $^{(1.8)}/_{5}$ 1804 og senere Bestemmelser, dog med Undtagelse af de Embeder, der ifølge Punkt 30 er forbeholdte Officerer. Disse Embeder og Bestillinger bliver at inddele i 2 Klasser, nemlig:

a) Embeder m. v. med en aarlig Indtægt fra 200—500 Rbd., der tildeles Overfyrværkere, Minørmestre, Bromestre,[1]) Fyrværkere, Overvagtmestre, Kommandersergenter[2]), Vagtmestre og Sergenter[3]); og

b) Embeder m. v. med en aarlig Indtægt af 200 Rbd., der er at tildele Bombarderer, Korporaler, Overjægere[4]) og de med dem i Klasse staaende Spillemænd (Hautboister og Spillemænd af første Klasse);

Alt i Overensstemmelse med de nu gældende Bestemmelser, og saaledes, at de, ligesom hidtil, først kan søges af vedkommende efter 12 Aars Militærtjeneste.

7. *Kongelig Resolution af* $^{0}/_{2}$ *1843* (meddelt ved Cirkulære af $^{21}/_{2}$ 1843).

---

[1]) Svarer nu til Stabssergenter.
[2]) Svarer nu til Oversergenter.
[3]) Svarer nu til Sergenter.
[4]) Svarer nu til Korporaler.

Vi ville herved have Armeens Hautboister af 1ste Klasse — — — — forundte Tilladelse til i Fremtiden at bære den for Armeens Vagtmestere og Sergenter reglementerede Distinktion, nemlig 3 Sparrer paa hvert Ærme, ligesom Vi ogsaa ville have dem tilsagt Adgang til Befordring i det civile lige med disse, nemlig til de i Bestemmelserne af $^{26}/_{4}$ f. A. for Avancement, Belønning m. v. § 34 Litr. a. nævnte Embeder. — — — —

8. *Allerhøjeste Resolution af* $^{10}/_{1}$ *1851.*

Vi ville allernaadigst have Lærer i Sang ved Garnisonens Kaserneskole, N. N., udnævnt til Cantor ved Kjøbenhavns Garnisonskirke, og Organist ved bemeldte Garnisonskirke, N. N., udnævnt til Klokker ved samme Kirke.

Forøvrigt er det Vor Vilje, at de underordnede Kirkebetjentposter ved Garnisonskirken i Kjøbenhavn fremtidigen besættes af Kirkens Patronat under Iagttagelse af Bestemmelsen i Forordningen angaaende Skolevæsenet i Kjøbenhavn af $^{20}/_{3}$ 1844 § 53,[1]) hvorved der er tilsagt veltjente Lærere ved de offentlige Skoler i Kjøbenhavn fortrinlig Adgang til Klokker- og Graver-Tjenester i Kjøbenhavn, og saaledes at Patronatet, naar som helst det maatte tro at maatte afvige fra denne Bestemmelse, vil have forinden Tjenestens endelige Besættelse derom at gøre motiveret Indstilling til Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som da har at forelægge Os Sagen til allerhøjeste Afgørelse.

9. *Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Krigsministeriet* af $^{21}/_{9}$ 1853.

— — — — — — — — — — — — — — —

I Anledning heraf undlader Ministeriet ikke tjenst-

[1]) Den citerede § 53 er saalydende:

— — — — Lærere, som i en passende Tid har tjent med Dueligheed, Retsindighed og Flid, skal have fortrinlig Adgang til Stads-Bedemænds-, Klokker- og Graver-Tjenester her i Staden.

ligst at melde, at den veltjente Underofficerer ved de allerhøjeste Resolutioner af $^{18}/_{5}$ 1804 og $^{18}/_{3}$ 1808 tillagte Adgang til Graver- og Klokkertjenester er ved Skoleanordningen for Kjøbenhavn af $^{20}/_{3}$ 1844 § 53 bortfalden for Kjøbenhavns Vedkommende, idet denne Lov har tillagt Lærerne ved de offentlige Skoler her i Staden, som i en passende Tid har tjent med Duelighed, Retsindighed og Flid, fortrinlig Adgang iblandt Andet til bemeldte Tjenester ved Kirkerne i Kjøbenhavn.

Ved denne Bestemmelse maa den Ret, som de militære Autoriteter hidtil havde udøvet til at nedlægge allerunderdanigst Forestilling om de omhandlede Tjenesters Besættelse, antages eo ipso at være ophævet paa samme Maade, som dette allerede tidligere var bleven bestemt med Hensyn til de under Kjøbenhavns Magistrat og Universitets-Consistoriets Patronat henhørende Kirker i Kjøbenhavn ved ivende allerhøjeste Resolutioner af $^{16}/_{7}$ 1841, hvorved de omhandlede Posters Besættelse blev henlagt til de vedkommende Kirkepatronater.

10. *Allerhøjeste Resolution af* $^{30}/_{9}$ *1860* angaaende bl. a. Underofficerers Adgang til Toldassistentposter, se foran under II., Punkt 3.

11. *Skrivelse fra Krigsministeriet til Justitsministeriet af* $^{10}/_{2}$ *1862.*

I Svar paa Justitsministeriets ærede Skrivelse af 28de f. M., i hvilken velbemeldte Ministerium yderligere udtaler sig angaaende den af samme fremsatte Formening, at den veltjente Underofficerer ved allerhøjeste Reskript af $^{18}/_{5}$ 1804 næsten udelukkende forbeholdte Adgang til Budtjenester ved den Kgl. Landsoversamt Hof- og Stadsret og ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, samt Krigsministeriets Ret til at foranledige disse Poster besatte, maa anses bortfalden ved Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende

Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale af $^{10}/_{2}$ f. A. § 25[1]), skal man ikke undlade at meddele, at da det ærede Ministerium nu har erklæret, ikke at have noget at erindre imod, at der, saa længe Budforretningernes Udførelse vedbliver at ske med fast antagne Bude, gives Underofficerer den samme Adgang som tidligere til at komme i Betragtning ved disse Posters Besættelse, har Krigsministeriet troet at kunne acqviescere ved den Afgørelse, det rejste Spørgsmaal saaledes har faaet.

12. *Cirkulære fra Indenrigsministeriet* af $^{17}/_{4}$ 1879.

Efter at den visse Personer af Hærens og Søværnets Underklasser hidtil tilkommende Ret til fortrinsvis at komme i Betragtning ved Besættelsen af visse kommunale Bestillinger i Henhold til den i Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af $^{20}/_{5}$ 1868 § 18 inde-

---

[1]) Den citerede § 25 er saalydende:

Til Raadighed for dermed at vederlægge den fornødne Medhjælp ved Forretningernes Besørgelse bevilges følgende Summer:

Højesteret	2,050	Rd.
Landsover- samt Hof- og Stadsretten	19,500	—
Landsoverretten i Viborg	1,400	—
Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn	6,000	—
Til Bestyrelsen af Fængselsvæsenet	2,400	—
De civile Straffeanstalter	61,000	—
ialt	92,350	Rd.,

hvoraf $^{2}/_{5}$ omsættes til Sæd og udbetales efter Bestemmelserne i § 1. Ovennævnte Summer, med Undtagelse af de til Bestyrelsen af Fængselsvæsenet bevilgede 2,400 Rd., kan dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Henhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd. Indtil de Poster, der efter denne Paragraf i Forbindelse med §§ 13—15 er bestemte til Inddragelse, er blevne ledige, vil i Stedet for de dertil udredede Gager et passende Beløb af de her nævnte Summer være at indeholde.

holdte Bestemmelse[1]) er bortfalden med Udgangen af afvigte Aar, har Krigsministeriet i en hertil indkommen Skrivelse henledet Opmærksomheden paa det ønskelige i, at indtrædende Ledighed i de paagældende Poster, navnlig Politibetjent- og Arrestforvarerposter, paa en paalidelig Maade kunde blive bragt til Underofficerernes Kundskab, for at disse kunde faa Adgang til at melde sig blandt Ansøgerne. Bemeldte Ministerium har i saa Henseende fremhævet, at en saadan Foranstaltning ikke blot vilde være i Hærens og Underofficerernes, men ogsaa i vedkommende Kommuners Interesse, idet disse derved, uden at lide noget Skaar i den dem tilkommende Besættelsesret til de omhandlede Poster, vilde opnaa den Fordel at kunne træffe deres Valg blandt et større Antal Ansøgere. I Overensstemmelse hermed har Krigsministeriet anmodet Indenrigsministeriet om at rette en Opfordring til de kommunale Myndigheder om fremtidig, naar der finder Afgang Sted i en Post af den omhandlede Art, og den bekendtgøres ledig, at meddele Krigsministeriet Underretning derom med Oplysning om Postens Indtægter, for at den ligeledes kan blive bekendtgjort ledig i Kundgørelse for Hæren og derved bragt til alle Underofficerers Kundskab. Ligeledes har Marineministeriet — —

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst anmode D'Hrr. Amtmænd om at gøre Byraadene i de i deres Amter beliggende Købstæder bekendte med det af de tvende nævnte Ministerier saaledes udtalte Ønske med Henstilling om i Overensstemmelse dermed for Fremtiden at gøre Indberetning til vedkommende militære

[1]) Den citerede § 18 er saalydende:

Byraadet udnævner og afskediger de kommunale Embeds- og Bestillingsmænd, saasom — — — —. Politibetjente, Vægtere og Arrestforvarere beskikkes af Byraadet — —. Bestemmelserne om den visse Personer af Hærens og Søværnets Underklasser tilkommende Fortrinsret til enkelte af de i denne Paragraf omhandlede Bestillinger er fremdeles gældende for et Tidsrum af 10 Aar fra $^{1}/_{1}$ 1869 at regne.

Ministerier, om Ledighed i de her i Betragtning kommende Bestillinger samt om de med disse forbundne Indtægter.

13. *Organisationsplan for Grænsegendarmerikorpset.* Allerhøjst stadfæstet $^{30}/_{9}$ 1902.

§ 7.

Underofficererne og Gendarmerne ansættes af Generaltolddirektoratet. Hjemsendte Underofficerer, Underkorporaler og menige af Hæren kommer fortrinsvis i Betragtning. — — —

§ 9.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Underofficererne i Korpset har lige med Underofficerer i Hæren Adkomst til Hæderstegn og Ansættelse i Civiletaten.

14. *Skrivelse fra Krigsministeriet* af $^{15}/_{11}$ 1906 til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

»— — — — Med Hensyn til selve det nu foreliggende Spørgsmaal skal Krigsministeriet bemærke, at det er en Selvfølge og udtrykkelig udtalt i den allerhøjeste Resolution af $^{18}/_{5}$ 1804 og Kancelli Cirkulæret af $^{4}/_{8}$ 1804, at Underofficerer for at kunne ansættes i de Bestillinger, hvortil der er givet dem Fortrinsret, skal have den fornødne Dueligbed. Man kan imidlertid ikke deraf udlede, at deres Fortrinsret til de nævnte Bestillinger ophører, naar der til disse er knyttet Forretninger, hvortil der udkræves en særlig Fagdygtighed, men kun at i saa Fald alene de Underofficerer, der er i Besiddelse af den udkrævede Fagdygtighed, kan ansættes.

Dette fremgaar ogsaa af den i Kancelliskrivelse af $^{20}/_{3}$ 1808 optagne allerhøjeste Resolution af 18de s. M. om Underofficerers Adgang til Klokkertjenester. — —

— — Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Omdannelsen af de Bestillinger, hvortil Underofficerer ved

kongelig Resolution af en enevældig Konge har Fortrinsret, saaledes at der til disse knyttes Forretninger, *y*, der kræver særlig Fagdannelse, hvorved Underofficerernes Fortrinsret i mange Tilfælde vil begrænses eller faktisk bortfalde, formener Krigsministeriet, at der næppe er nogen Praksis for, at dette kan ske uden ved Lov. — — — —«

15. *Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af* $^{30}/_{9}$ *1909.*

§ 38.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Underofficerer og ligestillede, der ansættes i civile Stillinger under en Statsmyndighed, kommer straks op paa det Lønningstrin i den ny Stilling, som er nærmest højere end den i den hidtidige Stilling oppebaarne Lønning.

Ved Pensionering fra den ny Stilling medregnes deres Tjenestetid som Underofficer eller ligestillet i Hæren paa samme Maade, som om denne Tjenestetid var tilbagelagt i den ny Stilling. — — — — — — — —

15 a. Paa Henvendelse fra Underofficerer, der søger Ansættelse ved Statsbanerne, skal Afdelinger m. fl. udfærdige en Erklæring indeholdende Oplysning om den Lønning, som den paagældende Underofficer hidtil har oppebaaret i Følge Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af $^{30}/_{9}$ 1909, § 3 (jfr. »Almindelige Tjenestebestemmelser«, Pkt. 286).

15 b. Den visse Personer af Hæren tilkommende Fortrinsret ved Besættelsen af Arrestforvarer — og lignende Bestillinger i Landjurisdiktionerne er bortfaldet ved Lov af $^{27}/_{5}$ 1909.

15 c. Ved Lov om Kirkers Bestyrelse m. m. af $^{1}/_{10}$ 1915 er den hidtil for visse Personer gældende Fortrinsret til Klokker- og Gravertjenester m. m. ophævet.

17. Ved Fremsendelse af *Ansøgninger* fra Under-

officerer om Ansættelse i civile Poster skal vedkommende Afdelinger fremsætte motiveret Formening om, hvorvidt Ansøgerne i enhver Henseende egner sig til at ansættes i de paagældende Poster.

18. Underofficerernes Udsigter til at kunne opnaa Ansættelse som *Toldassistenter* er for Tiden meget ringe. Generaltolddirektoratet har herom udtalt sig paa følgende Maade i Skrivelse af $^{6}/_{4}$ 1905 til Krigsministeriet:

»I Skrivelse af 28de f. M., A 1123, har det ærede Ministerium med Fremsendelsen af en Ansøgning fra N. N. om Tilladelse til at blive uddannet i Toldvæsenets Tjeneste anmodet Generaltolddirektoratet om en Udtalelse om, hvorvidt det kan forventes, at der i en nærmere Fremtid vil kunne gives nogle Underofficerer Adgang til at uddanne sig i Toldvæsenets Kontorforretninger.

Man skal i den Anledning tillade sig at bemærke, at ihvorvel de Lovbestemmelser, hvorefter Underofficerer kan faa særlig Adgang til at indtræde i Toldtjenesten, oprindelig daterer sig fra langt tilbage i forrige Aarhundrede, hvor Forholdene saa vel for Militæretaten som for de civile Etater var væsensforskellige fra de nuværende, er Generaltolddirektoratet selvfølgelig pligtigt, ligesom det ogsaa er redebont, til at fyldestgøre disse Bestemmelser saa vidt gørligt. For Tiden er det imidlertid positivt udelukket at skaffe Underofficerer Adgang til Toldetaten. Lovene af $^{24}/_{3}$ 1899 om Nedlæggelse af 10 Toldsteder, af $^{24}/_{4}$ 1903 om Krydstoldvæsenets Nedlæggelse og af $^{20}/_{3}$ 1904 om Kontorpersonalet har tilsammen bevirket, *at* Antallet af Embeder og Bestillinger under Etaten er formindsket, *at* der ved ledige Bestillinger i første Række maa tages Hensyn til det afskedigede Krydsmandskab, og *at* Kontorpersonalet ikke tør forøges, men tværtimod efterhaanden i væsentlig Grad skal indskrænkes. Forholdet er endog dette, at Toldkontorister, der af en eller anden Grund ikke

kunde medregnes officielt til Kontorpersonalet, da Loven af $^{20}/_{3}$ 1904 blev givet, foreløbig ikke kan faa Adgang til Toldkontorerne, og Nyansættelser kan indtil videre overhovedet ikke finde Sted.

Først naar disse Forhold i Aarenes Løb forandres, vil det altsaa paa ny blive muligt at optage Underofficerer i Toldetaten — — — — —.«

De Bestemmelser, som iøvrigt for Tiden er gældende med Hensyn til Erhvervelsen af den Fagdannelse, der er en Forudsætning for, at en Underofficer kan ansættes som Toldassistent, er følgende:

I Løbet af hvert Aars December Maaned kan Underofficerer, der har Adgang til civile Embeder og Bestillinger i Overensstemmelse med de gældende Regler, indgive Ansøgning til Krigsministeriet om at faa Tilladelse til at blive uddannede i Toldvæsenets Tjeneste. I Ansøgningerne kan anføres det Toldsted, ved hvilket de paagældende helst ønsker at blive indøvede. Ansøgere, der er over 40 Aar gamle, vil ikke kunne forvente at komme i Betragtning.

Ved Ansøgningernes Fremsendelse skal vedkommende Afdelinger udtale sig om, hvorvidt de paagældende i enhver Henseende egner sig til at ansættes i Toldvæsenets Tjeneste; der skal dernæst gives Oplysning om Ansøgernes Sundhedstilstand, samt om, hvorvidt de er gifte. I sidste Tilfælde oplyses, hvor mange Børn de har, og hvor gamle disse er. Stam- og Straffeliste vedlægges.

De Ansøgere, som Generaltolddirektoratet derefter udpeger, beordres til ved Siden af deres militære Tjeneste at søge Uddannelse i Toldvæsenets Kontorforretninger paa Toldkamrene i de respektive Garnisonsbyer. De saaledes uddannede Underofficerer vil dernæst efter mindst 1 Aars Forløb, naar Forholdene iøvrigt tillader det, forud for andre Ansøgere faa Adgang til at uddanne sig i Toldvæsenets Opsynsforretninger. Under denne

sidstnævnte Uddannelse, der antages at ville vare mindst 1 Aar, gøres de paagældende tjenstfri med Bibehold af Lønning, men erholder ikke noget andet Vederlag; under Udførelsen af Toldvæsenets Forretninger maa de ikke bære deres militære Uniform. Naar Uddannelsen er sluttet, afgaar de til deres Afdelinger, og har da, for saa vidt de har opnaaet den nødvendige Fagdannelse, fortrinsvis Adgang til Ansættelse som Toldassistenter.

IV. Underkorporaler og menige.

1. *Organisationsplan for Grænsegendarmerikorpset.* Allerhøjst stadfæstet $^{30}/_{9}$ 1902. § 7.

Se foran Side 55.

2. *Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien.* Allerhøjst stadfæstet ~~$^{4}/_{4}$ 1906 § 3~~ $^{29}/_{4}$ 1913 § 4.

Se foran Side ~~63~~ 63.

V. Pensionsbestemmelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang der tilkommer tjenstgørende eller afskedigede Befalingsmænd, der ansættes i civilt Embede eller Bestilling, Pension fra deres militære Tjeneste, gælder dels »Pensionslov for Embedsmænd, disses Enker og Børn« af $^{24}/_{2}$ 1858, dels følgende Bestemmelser.

a. Lov af $^{20}/_{11}$ 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige samt de med disse Klasser ligestillede af Hæren og Søværnet m. m., § 6, 2det Stykke:

»Fremdeles bliver de, der ifølge en Statsmyndigheds Foranstaltning overgaar fra den militære Tjeneste til en civil Bestilling, at betragte som afgaaede fra hin

Tjeneste med den dem efter § 2 for tilbagelagt Tjenestetid tilkommende Pension. Disse, saavel som de efter nærværende Lov pensionerede militære, der senere ansættes i Statstjenesten, i en civil eller militær Bestilling, er, naar de paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag igen afskediges enten uden Pension eller uden en saa stor Pension, som kunde have tilkommet dem for den tidligere militære Tjeneste, eller som de tilforn oppebar, berettigede til at nyde samme Pension.«

Om denne Bestemmelse har Finansministeriet under $^{28}/_{9}$ 1903 udtalt følgende:

»— — — Betydningen af Bestemmelsen i § 6—2 er nemlig den, at en Underofficer, som er bleven pensionsberettiget ved Tilbagelæggelse af en aktiv Tjenestetid af mindst 20 Aar efter det fyldte 18de Aar, *selv om* han paa den Tid endnu ikke kunde forlange sin Afsked med Pension paa Grund af Alder eller Svagelighed (Lovens § 1), dog ikke fortaber sin alt erhvervede Pensionsret ved at søge og faa en civil Stilling, men at Pensionen forbeholdes ham for den Eventualitet, at han senere af utilregnelig Aarsag afskediges fra den civile Stilling uden en lige saa stor Pension, men førend denne Eventualitet indtræder, er han slet ikke afskediget med Pension, der slet ikke er tilstaaet eller tillagt ham. Bestemmelsen i § 6—2 er given for at fremme og lette ældre veltjente Underofficerers Overgang i civile Stillinger, og den Begunstigelse, som til dette Øjemed er givet dem, bestaar deri, at de kan »gaa over« i en civil Stilling uden at fortabe deres alt erhvervede Pensionsret, som forbeholdes dem for den Eventualitet, at de senere virkelig afskediges under saadanne Omstændigheder, som overhovedet giver Krav paa Pension o: paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag — — —.«

b. Lov af $^{19}/_{12}$ 1902 om Ændring i Lov Nr. 135 af

$^{20}/_{11}$ 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd m. m., § 1:

»Den i Lov Nr. 135 af $^{20}/_{11}$ 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige samt de med disse Klasser ligestillede af Hæren og Søværnet m. m., § 5, Nr. 1, indeholdte Bestemmelse ophæves og erstattes af følgende Regler:

Naar den, der har opnaaet Pension eller Understøttelse i Henhold til nævnte Lov, af en Statsmyndighed ansættes i en lønnet militær eller civil Bestilling, bortfalder en saa stor Del af hans Pension eller Understøttelse, at den tilbageblivende Del sammenlagt med Indtægten af den ny Bestilling ikke bliver større end den pensionsberettigende Indtægt, som han ved sin Afskedigelse oppebar i sin tidligere militære Stilling. Opnaar han et med Pensionsberettigelse forbundet Embede, forholdes der med Pensionen eller Understøttelsen i Overensstemmelse med Reglen i den almindelige Pensionslov for Embedsmænd af $^{24}/_{2}$ 1858, § 9, Nr. 1.«

c. Lønningslov for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, Udenrigsministeriets undtagne. Allerhøjst stadfæstet $^{22}/_{3}$ 1907.

§ 9.

— — — — — — Naar en pensioneret Embeds- eller Bestillingsmand ansættes i en af de Stillinger, der er nævnte i § 2,[1]) kommer de i nærværende og foregaaende Paragraffer indeholdte Bestemmelser ikke ham og hans efterladte til gode, men han beholder sin Pension ubeskaaren.

d. Lov af $^{10}/_{4}$ 1907 om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet, § 1.

»Enhver civil Funktionær, Haandværker eller Arbejder — Mand saavel som Kvinde — der har forrettet Tjeneste eller Arbejde ved de til Hæren og Søværnet

[1]) Assistenter, Revisorer i Matrikulskontoret, Skrivere, Bude.

hørende Afdelinger, Institutioner og Virksomheder eller ved Usserød Klædefabrik, er, naar han (hun) afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham (hende) utilregnelig Aarsag, berettiget til Pension, naar han (hun) har tilbagelagt en Tjenestetid af mindst 20 Aar efter det fyldte 18de Aar. Den efter Reglerne om Pensionering af de militære Underklasser mulig opnaaede pensionsgivende Tjenestetid vil, saafremt den paagældende ikke er afskediget med Pension, være at medregne. Pensionen vil være at beregne efter den saaledes tilbagelagte Tjenestetid med Fradrag af 10 Aar. — — —«

e. Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af $^{30}/_{9}$ 1909, § 38.

Se foran under III, Pkt. 15.